

Новы Час

10 ГАДОЎ
БЕЗ ЗМІТРА ЗАВАДСКАГА

Стар. 2

ЭЛІТА ЎМОЎНАЯ И САПРАЎДНАЯ

Эліта — прадукт адкрытага грамадства, прадукт палітычнай канкурэнцыі. Там, дзе ва ўладу трапляюць шляхам прызначэння, фармующца клікі

Стар. 4

ЯК ПАДЗЯЛІЦЬ БЕЛЬГІЮ

Фламандскія нацыяналісты ўесь час змагаліся за роўнасць фламандскай і французскай мовы. Сёння дасягнутая імі рэальная двухмоўнасць, магчыма, галоўная гарантыва таго, што Бельгія захаваеца як адзіная дзяржава

Стар. 13

МАЦІ БОЖАЯ АПЯКУНКА БЕЛАРУСІ

Стар. 15

ISSN 2218-2144

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМРАМ!

ГІСТАРЫЧНАЕ РЭХА ГРУНВАЛЬДА

Нарыс Аляксея Хадыкі

ГЕАПАЛІТЫКА

ДАЦІСНУЛІ

Сергей САЛАҮЁУ

Усё ж такі беларускага прэзідэнта даціснулі. Беларусь падпісала пагадненне аб Мыштым саюзе з Расіяй і Казахстанам. Мыштым кодэкс Мыштым саюза (МС) 6 ліпеня набыў моц на тэртыорыі Беларусі. З гэтага часу паміж Беларуссю, Казахстанам і Расіяй ствараецца адзіная мытная тэртыорыя. Гэта рашэнне замацавана ў сумеснай заяве кірауніку дзяржаў Мыштым саюза 5 ліпеня ў Астане.

Як заявіў у Астане віцэ-прэм'ер Андрэй Кабякоў, з 6 ліпеня сітуацыя на беларуска-расійскай мяжы зменіцца істотным чынам. Калі раней расійскі бок ажыццяўляў мыт-

нае афармленне і мытны кантроль у дачыненні да тавараў з трачкіх краін па больш чым 11 700 пазіцыях, то з 6 ліпеня будуть кантролівацца толькі некалькі дзесяткі пазіций та-

вараў, па якіх прадугледжаны выключанні з рэжыму функцыянавання адзінай мытнай тэртыорыі МС.

«Любы тавар, увезены на тэртыорию Мыштым саюза і ўведзены ў свабоднае абарачненне, можа свабодна перасякць любыя мяжы краін саюза без кантроля і мытнага афармлення. Гэта значыць, Беларусь можа арганізоўаць зборочную вытворчасць і свабодна гандляваць гэтай прадукцыяй на тэртыорыі ўсяго Мыштым саюза», — патлумачыў журналистам Кабякоў.

З моманту ўвядзення ў дзеянне Мыштым кодэкса набывае моц пагадненне, якое тычыцца

устаноўлення адзіных правіл у сферы тэхнічнага регулювання, санітарнага, ветэрынарнага, фітасанітарнага кантролю. Такім чынам, усе сертыфікаты і пратаколы даследаванняў на адпаведнасць тэхнічным патрабаванням прадукцыі, атрыманыя айчыннымі суб'ектамі гаспадарання непасрэдна ў беларускіх іспытных лабараторыях, сапраўдныя на ўсёй тэрыторыі.

Праўда, даціснулі не канчаткова. Разыходжанні адносна экспартных пошлін у межах МС захоўваюцца. «Беларускі бок па-ранейшаму лічыць, што фарміраванне Мыштым саюза, адзін мытнай тэртыорыі вядзе да адмены экспартных пошлін па ўзаемных гандлі. Расійская Федэрэцыя і Казахстан — я падкрэсліваю, што гэта не расшыненне адной Расіі, на гэтым настойвае і Казахстан, — лічыць, што да фарміравання Адзінай эканамічнай прасторы (АЭП) і набыцця моцы ўсімі пагадненнямі, якія фарміруюць АЭП, у кожнага боку застаецца права збіраць экспартныя пошліны. Пры фарміраванні АЭП такіх магчымасцяў не застанецца», — сказаў першы віцепрэм'ер РФ Игар Шувалоў.

Кабякоў, у сваю чаргу, паведаміў журналістам, што мытныя пошліны на нафту і нафтапрадукты для Беларусі будуть знятые аўтаматычна, не чакаючы, калі дакументы па АЭП падпішуть і ратыфікуюць Расія і Казахстан.

У пратаколе таксама замацавана захаванне да 1 ліпеня 2011 года дзеяльных ставак мытных пошлін на легкавыя аўтамабілі для фізічных асоб. Іх регуляванне нацыянальным заканадаўствам прадоўжана яшчэ амаль на год, што не можа не зрадаваць.

Якім чынам, Беларусь здзялала амаль здалася. Напэўна, усё

ж такі Лукашэнка не выйграў у нядзеляй «газавай вайне», хacha ёсць ягоны патрабаванні (кшталту аплаты за транзіт, падвышэння кошту транзіту і г.д.) былі выкананыя. Больш за тое, прэзідэнт Беларусі звязаўся да апанентаў Крамля — камуністаў і бізнесццаў. Ад яго імі асабістасць бачанне «газавай вайны» было разасланы ў галоўны орган КПРФ — газету «Праўда» і больш чым 80 бізнесцамі Расіі. Як звічайна, вінаватым у «газавай вайне» было прызначана кіраўніцтва Расіі.

І вось тут Аляксандр Лукашэнка выкладаў мноценную нервовую рэакцыю Крамля. І Крэмль паказаў, што можа скарыстоўваць такія ж методы пратаганіцы, якія Лукашэнка. 4 ліпеня ў праграме «Нацыяўчайнае здарэнне» на расійскім тэлеканале НТВ быў паказаны дакументальны фільм «Хросны бацька». У ім гаварылася пра датычнасць вышэйшых службовых асоб Беларусі да загадкавай смерці віцэ-спікера Вярхоўнага Савета Генадзія Карпенкі, выкладанні ў забойстваў былога міністра ўнутраных спраў Юрыя Захаранкі, віцэ-спікера Вярхоўнага Савета, былога кіраўніка Цэнтрвыбаркама Віктара Ганчара, журналіста Дзмітрыя Завадскага, бізнесмена Анатоля Красоўскага. Акрамя таго, «прайшліся» і па асабістым жыцці Аляксандра Рыгоравіча.

Калі шчыра, у фільме шмат наягай і нестыковак. Але сам факт, што Крамль (а ніхто не сумніваецца, што кантроль над НТВ належыць Крамлю) паказаў, што ў адказ на антырасійскую пропаганду па БТ здолее зрабіць «сантыбацькаўскую» пропаганду, уражвае.

Зраза відавочна, што на маючых адбыцца прэзідэнцкіх выбарах у Беларусі Расія наўрад і падтрымае Лукашэнку. Але і Крамль пакуль што не бачыць таго, хто б мог замяніць непрадказальнаага Лукашэнку на больш спрыяльнную фігуру.

Сітуацыя ў адносінах «двох братніх народоў» амаль дасягнула стадыі «халоднай вайны».

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

2

▼ НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

ВАРНЯНЫ. НОВЫЯ АДКРЫЦЦІ МАСТАЦТВА МІНУЛАГА

У Варнянах, што на Астреччыне, рамантуюць касцёл XVIII стагоддзя. У адной з закрытых пад слоюе тынкоўкі была знайдзеная фрэска з выявай кіснядз. Постаць маладога паўнаватага чалавека надзвіва рэалістичная. Відавочна, выява зробленая з натуры і прадстаўляла канкрэтную асобу.

З храмам звязана першая згадка пра эты населены пункт, калі ўладальніца маёнтку Марына Сангайлова ў 1462 годзе ахвяравала на будаўніцтва касцёла Божага Цела і плябані. Цяперашні касцёл Святога Юрыя быў пабудаваны паводле праекту дойліда А. Касакоўскага ў 1767–1769 годах на месцы ранейшага. Касцёл вірнуў вернікам у 1990 годзе. Цяпер сродкі іншых рэлігійніц тут будзе і гэты асалепы твор мастацтва. Раней уесь касцёл быў щодні распісаны, і нас яшчэ чакаюць цікавыя знаходкі.

ЗАЛЕССЕ. ЧАРГОВАЯ СПРОБА АДРАДЖЭННЯ

7 жніўня 2010 года ў маёнтку Міхала Клеафаса Агінскага адбываўся фестываль-кірмаш «Залессе запрашае сбірбу». У праграме фестывалю — выстава-продажа вырабаў народных майстроў, экспкурсія па маёнтку Агінскіх, канцэрт мастацкай самадзеінніцы ўзбудзіў ціперашніх жыхароў Залесся ды навакольных вёсак, а таксама гасцей з-за мяжы (Польша, Літва, Латвія), танцавальны майстэр-клас (веснавучыя першым крокам паланеза — вядомага ў даўніну танца). Тут можна было пакаштаваць традыцыйныя мясцовыя стравы і напоі, навучыцца іх гатаваць, сфатографаваць з «чуладром маёнтка» Агінскім, закаць свой партрэт у мясцовага мастака, набыць сувеніры з візітуўкай Залесся, дары Залескай зямлі: бульбу і гародніну, грыбы і ягады, мёд, малако і мясцовыя сырьі, «свойскія» яйкі і масла.

ЛУЖКІ. ШТО ПАТРЭБНА ЎЛАДАМ

Кіраўніцтва Шаркоўшчынскага раёна Віцебскай вобласці прайгнаравала прапанову грамадскасці пра сумесную рэалізацыю праекту ўзнайўлення старадаўнія містична Лужкі. Такі пачынства старшыня беларускага добраахвотнага таварыства аховы помінкай гісторыі і культуры Антон Астаповіч. Ён нагадаў, што эта пропанова прагнава пачыніць ўзбудзіць ўсіх жыхароў Лужкаў на пасадженні круглага стала з узделам прадстайніку грамадскасці і мясцовыя уладаў.

Астаповіч пропанаваў службуючым падацам сумесную заліжку на грант для ўзнайўлення ў Лужках шэршту помінкай архітэктуры. Сярод іх — сінагога сярэдзіны XIX стагоддзя, звязаная з жыццем бацькі сучаснага юрыту Эліэзера Бэн-Егуды (Лейзера Ціхака Перзельмана), які нарадзіўся ў Лужках у 1859 годзе і выучыўся ў мясцовым хедрэ да 1872 года, а таксама водны млын канца XIX стагоддзя і старадаўнія брукаваныя вуліцы, якія злучаюць паміж кіраўнікамі таварыства і мясцовыя ўладамі пад падрыхтоўку сумесных заліжак на грант. Па яго словам, чыноўнікі запэўнілі кіраўніка таварыства, што пасля занясення сваіх пропаноў у заліжуку яны адправіць яе па электроннай пошце да сярэдзіны дня 2 ліпеня. Але не адправілі.

ВІЦЕБСК. АДЗНАЧЫЛІ ДЗЕНЬ НАРОДЗІНАЎ

7 ліпеня выставай жыкле ў дэгустацыйнай стаўрі габрэйскай нацыянальнай кухні прыхільнікі знакамітага мастака Марка Шагала адзначылі чарговы дзень яго народзінаў. Афіцыйная дата нараджэння — 6 ліпеня, але святкава ён заўждысёмага. «Верагодна, дата 07.07.1887 прыцігвала Марку Шагалу сваёй магіяй», — міркуюць экспартар дома-музея Марка Шагала Ларыса Хмыльніцкая. Сёлета ў гэты дзень у Віцебску адкрылася выставка ізраільскай мастакі Мані Кенцілер «Веснавія мелодіі», а пазней Давід Сімановіч прадстаўіў сваю книгу «Скрыпка Шагала, ці Тут засталася яго душа». Прайшлі іншыя мерапрыемствы.

МАСТЫ. ЭКС-ДЭПУТАТ ДЗЕЙНІЧАЕ

Дэпутат райсовета мінілага склікання Дэмітрый Кухлік атрымаў адказ на свой зварот наконт асвятынення пешаходнай ладожкі ў раёне вуліц Лерманава і Будаўнікоў. Ад самага пачатку будаўніцтва новага мікраараёна праблема адсутніці асвятынення на гэтым участку дарогі хвялявалася жыхароў, якія былі вымушаныя дабраўшы ў цэнтр горада па неасвятленым участку дарогі. Жыхары неаднаразова зверталіся да мясцовыя уладаў з просьбай вырашыць гэту праблему.

Зразаў Дэмітрый Кухлік атрымаў адказ з ЖКГ, паводле якога ўсталяваны дадатковыя прыборы для асвятынення дарогі ў раёне гэтых вуліц.

► УЛАДА

ДНЯПРОЎСКІ РУБЕЖ

Іван БАРЫСАЎ

Улады не знайшлі часу, каб хоць крыху добраўпрадкаўца
мемарыяльны комплекс «Дняпроўскі рубеж», які размешчаны ў Шклоўскім раёне на месцы баёў салдат 18-й казанскай (татарскай) стралковай дывізіі.

5 ліпеня 1941 года 18-я казанская (татарская) стралковая дывізія па загадзе камандуючага 20-й арміі генерал-лейтэнанта Ф. М. Рэмезава заніла абарону паблізу горада Шклова, начала ўзводзіць абарончыя збудаванні і ў цяжкіх баях з нямецка-фашистскімі захопнікамі мужна трymала абарону да 19 ліпеня 1941 года. Большшая частка салдат 18-й дывізіі згінула ў няроўных баях, усяго ў ліпені 1941 года на беразе Дняпра палегла каля сямі тысяч воінаў.

► ПАМЯЦЬ

10 ГАДОЎ БЕЗ ЗМІТРА ЗАВАДСКАГА

Генадзь КЕСНЕР

Дзесяць гадоў таму, 7 ліпеня 2000 года, бяспледна зник аператар расійскага тэлеканала ГРТ, сябра ГА «Беларуская асацыяцыя журналісту» (БАЖ) Зміцер Завадскі. Дзесяць гадоў ні родныя, ні блізкія, ні сябры, ні калегі Змітру не ведаюць, што з ім здарылася на самай справе.

У дзесятую гадавіну знікнення калегі да пад'езду дома № 70 на сталічнай вуліцы Данілі Сердзіча, дзе жыў Зміцер Завадскі, прышли журналісты, каб ушанаваць памінь калегі. Былі тут і прадстаўнікі Першага канала расійскага тэлебачання, дзе калегі працаўшы тэлевізійным аператаром. На лаве перад пад'ездам устанавілі партрэт Змітра, на спэцічы зінчікамі выскіпілі слова «Лімім». Ты, хто ведаў Завадскага асистента, прыгадвалі цікавыя моманты з супстрочаў з ім, вандроўкі і рыбалкі, сумесных буйлівых часу...

У БАЖ ёсьць такая мэта — стварыць хроніку незалеж-

най журналістыкі. Зусім хутка споўніцца дваццаты год суворонітэту і незалежнасці нашай краіны, і мы з бахцем стварыць гісторыю таго, што з намі адбывалася за гэтыя дваццаты гадоў», — сказала старшыня БАЖ Жанна Літвіна. — Така работу рухаещи вельмі марудна, і адна з прычин, што ў гэтай гісторыі, гэтай хроніцы ёсьць звеўтраўкі, якія даходзілі да сордай выбарыцькай, ...каб ніколі не паўтарыліся такія трагедыі, як з майм сынам, а таксама з Ганчаром, Красоўскім, Захаранкам», — сказала Вольга Рыгораўна Завадская.

Чаркасавай. Гэтыя дзве старонкі недапісаныя, незавершаныя, на гэтых старонках на сёньшні дзень ніяма імёнаў людзей, якія вінаваты ў тым гвалце, які быў здзейснены з нашых калегаў. Пакуль мы сюды прыходзім, я ўпэўнена, што кожны з нас будзе памятаць, што гэтыя старонкі трэба дапісаць. Інакшы не можа быць гісторыі незалежнай беларускай журналістыкі.

Святлана Завадская ў той чорны дзень не прадчуvala, што яе мужу пагражаема небяспека, але калі гэта здарылася, яна была нібы ашаломленая. Паводле яе слоў, зразумецца пачуцці сваякоў зінчыкі могучы толькі тва.

Вольга Рыгораўна Завадская падзікаўала ўсім, хто прыйшоў да дому, дзе жыў Зміцер. «Я ніводна гэта дні не адчуvala, што засталася без вайшай дапамогі...» І напярэддні прэзідэнцкай кампаніі я хачу пажадаць, каб вы пісалі такія матэрыялы, якія даходзілі да сордай выбарыцькай, ...каб ніколі не паўтарыліся такія трагедыі, як з майм сынам, а таксама з Ганчаром, Красоўскім, Захаранкам», — сказала Вольга Рыгораўна.

► КЛОПАТ

ШКЛОВУ — ЛЯДОВЫ ПАЛАЦ

Ірина БЕГАНІКІНА

На малой радзіміе Аляксандра Лукашэнкі ў горадзе Шклове пачалося ўздыжданне лядовага палаца.

Пра тое, што будаўніцтва лядовага палаца ў Шклове пачнёцца ў другім квартале 2010 года, яшчэ ў лютым паведаміў на прас-канферэнцыі старшыня Шклоўскага райвыканкіма Аляксандар Бойка.

Аднак дойгі час ніякіх прац па падрыхтоўцы да будаўніцтва не вялося, і жыхары Шклова пачалі ўжо пагаворваць пра тое, што рэалізацыя амбітнайнага праекта адкладзена з-за адсутнісці грошай у бюджетзе.

Але незадоўга да візіту Аляксандра Рыгоравіча на гістарычную радзіміу Шклову начала ўзрыці збудаванні крэйтай лядовай арэны з трывалай на 300 месеці добраўпрацаванне тэрыторыі планунеца выдаткаваць калія 50 мільярдаў беларускіх рублёў. У дзеніне лядовага палаца запланаваны на 2011 год.

«Шмат хто з майм землякоў,

льскаролернай трасай, з'явілася будаўнічая тэхніка. Пачаліся падрыхтоўчыя працы: здымкаеца ўрадлівія грунт і адсыпаеца жвірам аснова пад будучы лядовы палац.

Проект будзе фінансавацца з трох краінскіх распілбілансаў, абласнога і мясцовага бюджетаў. Усягэ на ўздыжданне крэйтай лядовай арэны з трывалай на 300 месеці добраўпрацаванне тэрыторыі планунеца выдаткаваць калія 50 мільярдаў беларускіх рублёў.

«Шмат хто з майм землякоў, — кажа жыхар Шклова Міхаіл Кучарэнка, — здзіўляеца, навошта нашаму невялікаму раёну яшчэ і лядовага палаца (у Шклоўскім раёне працягваюць 32 тыячыя чалавек, з іх у Шклове — 17,8 тыячы). У нас і так паўгоджа зіма. Раён датычны, даўгую процыма, а тут яшчэ ільвінічныя гроши выкінцу на пабудову палаца. А колькі сродкаў запатрабуеца на яго ўздыжданне? У вёсцы Александрыя, на радзіміе Аляксандра Ры-

гаравіча, пабудавалі велізарныя для невялікага населенага пункта фізкультурна-аздаравленчы комплекс з басейнам, дык цяпер сюды возіць школынкай з усяго Шклоўскага раёна і нават суседній Віцебскай вобласці, накіроўваючы працаўнікоў шклоўскіх і круглянскіх прадпрыемстваў, і ўсею адно ФАК прыносяць толькі страты. Акрамя таго, наяўнасць лядовага палаца прадугледжвае, што ў Шклове будзе і хакейная каманда майстроў. А адкуль у Шклове хакеісты? Давядзенца скіпак «варагаў», і гэта прытым, што футбалісты каманды «Спартак», якіх прадстаўляе Шклоў у другім дывізіёне чэмпіянату Беларусі, свае мізэрныя зарплаты своеасабовы атрымліваць не могуць. Хіба Рыгоравіч з сынамі прыедецца сюды гуляць...»

Нават калі лядовы палац у Шклове і пабудуюць, для большасці жыхароў раёна яго паслугі будуть пакрытымі недаступнымі, бо зарплаты ў землякоў прэзідэнта пакідаюць жадаць лепшага.

што ў райаддзел паталефанавалі мясцовыя жыхары і паведамілі, што на мемарыяльным комплексе знаходзіцца незнаймёная людзь, якія немаведама што робяць. Хто менавіта званіў, супрацоўнікі міліцыі патлумачыць не пажадалі.

«Мы патлумачылі міліцыяне, што з'яўляюцца актыўістамі кампаніі «Гавары праўду!», у чэрчылі ім візіту ўладальніка Някляева і пранавалі дапамагчы ўзорыцы тэрыторыі комплексу, — расказаў актыўіст кампаніі Алег Міцеліца. — Супрацоўнікі міліцыі нашу пранавалу не падтрымалі, спаслаўшыся на тое, што вельмі занятыя па службе.

▼ ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

ПАД УВАГАЙ — ІНТЭРНЭТ

Сяргей САЛАЎЕУ

Ад пачатку тыдня інтэрнэт у Беларусь живе па-новаму. Зараз інтэрнэт-карыстальнікі мусіць «фільтраваць базар» на форумах і ў аблмеркаваннях. Но не дай божа хтосьці паскардзіца на некаректныя выказванні, і ёсё — крымінальны артыкул аб «абразе гонару і годнасі». Альбо наўпрост заблакуюць і сайты, і форумы.

Пастановай Аперату́йна-аналітычнага цэнтра пры презідэнце і Міністэрстве сувязі і інфартматацыі ад 29 чэрвена зацверджана палажэнне аб парадку аблмеркавання доступу карыстальніку інтэрнэт-паслуг да інфартмациі, забароненай да распаўсюджання ў адпаведніца з заканадаўчымі актамі.

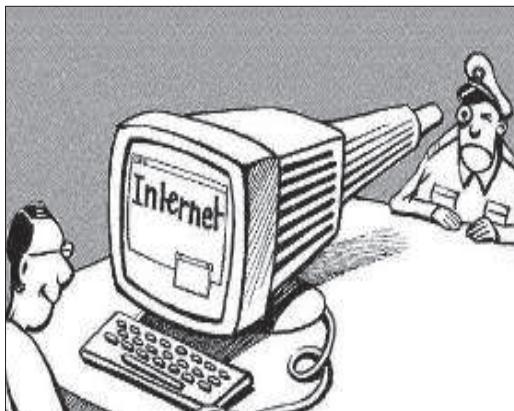
Спосаб аблмеркавання доступу фарміруецца Дзяржжаўнай інспекцыяй па электрасувязі Міністэрства сувязі і інфартматацыі (РУП «БелДІР») на падставе рашэння кіраўнікоў Камітэта дзяржканторолю, Генеральнаіх пракуратураў, ААЦ, рэспубліканскіх органаў дзяржкіравання.

Аб прынятым рашэнні на працягу трох працоўных дзён накіроўваецца адпаведнае паведамленне БелДІР і ўладальніку (уласніку) інтэрнэт-рэсурсу, доступ да якога аблмеркаваецца, пры ўмове знаходжання рэсурсу ў нацыянальным сегменте сеткі інтэрнэт.

У паведамленні ўказываюцца: ідэнтыфікаторы інтэрнэт-рэсурсу, доступ да якога падлягае аблмеркаванню; падставы для аблмеркавання доступу чаго складаюцца, у адпаведніца з якой інфартмациі забаронена да распаўсюджання.

Юрдычныя асобы, іх філіі і прадстаўніцтвы, а таксама індывидуальныя прадпрымальнікі і грамадзяне маюць права звязанца ва ўпэўнаванжані дзяржжаўных органаў з прапановамі аб фарміраванні спісу аблмеркаванага доступу.

Днямі «пад кабылу» трапіла адна са старэйшых беларускіх палітычных партый — Партыя БНФ. Міністэрства юстыцыі вынесла ёй пісьмовае папярэджанне. Мініст

звязаліся з «белтэлекамам», і нам паведамілі, што пацупіла заяўка на блакаванне сайту. Нам далі нумар тэлефона, па якім можна даведацца падрабязнасці, але там нікто не адказвае», — сказаў Караб.

Вось тут усё здзянін — і нейкі «санамі», які запатрабаваў закрыць сайт, і «белтэлекам», які імгненнем заблакаваў сайт, і парушэнне правоў заснавальніку сайта, і парушэнне правоў грамадзян на атрыманні той інфартмациі, якая ім даспадобы. Здавалаася б, не хочаць чытальнікі «Віцебскага кур'ера», — дык праста на сваім кампютары ўніясі яго ў спіс непажаданыя альбо заблакаваны! Але не — траба, каб іншыя яго не чытаці. Па прынчыпе таго, што там табе праста нешта не падабаецца.

Так можна закрыць мнозства сайtau.

З палажэння аблітарн-фільтрацыі ў яго выніковым варыянце зняты найбольш адыйёныя пункты. Гра

эта з дзялення на прэс-конферэнцыю ў Мінску паведаміў намеснік старшыні кіраўніцтва асацыяцыі «Белінфакам»,

генеральны дырктор УП «Надзеінная праграмма» (TUT.BY) Юрый Зісер.

Тым не менш сутнасць дакумента засталася ранейшай. «Усё адно ёсць чорныя спісы, што будзе фільтраваць. Гэта значыць, што, цалкам

магчыма, праз нейкі час мы ўбачым, што для дзяржжаўных установ і прадп

рыемству найкрайнейшай сітуацыі папя

русту не бачныя», — разважае Зісер.

Разам з тым, паводле меркавання

экспертаў, такія меры будуть толькі стымуляваць рост індывідуальных падключэнняў да інтэрнэту.

Гендэрыктар УП «Надзеінная праграмма» таксама адзначыў, што выніковыя варыянты дакумента не будзе фільтраваць кантант-фільтрацыю, якая прапанавалася ў чарнавых версіях дакумента, што трапілі ў прэс.

А які сэнс кантант-фільтрацыі, калі сам кантант будзе небачыны?

Таму падросту скараціся выслік на фільтрацыю, што цалкам адпавядзе дырэктыве презідэнта аб эканомії і беражлівасці. Асабліва ва ўмовах —

то бок, любы грамадзянін можа напрасіць аблмеркаваць нейкія інтэрнэт-рэсурсы для ўсіх астатаў карыстальнікаў. Пры гэтым абскардзіць гэта рашэнне можна толькі ў судовым парадку. На суд пойдзе процмма грошаі і месяцы два часу. Неблагі сродак напоўніць бюджет!

І, што самое галоўнае, гэта сістэма пачала дзеіць! Не працуе інтэрнэт-сайт газеты «Віцебскі кур'ер».

Як паведаміла БелААН заснавальнік газеты Вольга Караб, сайт размяічаецца па адрасе www.kurier.vitebsk.by і аблмеркавацца Віцебскім аддзяленнем РУП «Белтэлекам». «Мы

▼ ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АЛЯКСАНДР ГРЫГРАЎ

Былы міністр спорту і турызму Аляксандар Грыгорав узначаліў Беларускую федэрацию веславання, якой кіраўнікі старшыні прайўлення Нацыянальнага банка Беларусі Пётр Пракопавіч. Кіраўнік Нацбанка не сышоў са спартыўнага поля ўвогуле і быў абраны старшынёй новастворанай на мінімум тыдні асацыяцыі «Беларускі саюз вяслярных відаў спорту». Пад гэтым шыльдай зараз аблітарніцы Беларускай федэрации веславання і Беларускай асацыяцыі каноэ. Замена рулювога адбылася і ў канцісту — замест былога міністра гандлю Аляксандра Іванава старшынёй Беларускай асацыяцыі каноэ стаў міністр прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Уладзімір Цалко.

Прызначаныя старшынёй Беларускай федэрации веславання Аляксандар Грыгорав ціпрае кіруйшай школай трэнераў пры Беларускім дзяржаўным універсітэце фізичнай культуры, а таксама з'яўлецца яшчэ і старшынёй Беларускай федэрации аматарскага бокса.

«Як я стаў старшынёй федэрации веславання? Мне патэлефанаваў Пётр Пракопавіч, распавеў пра плануемае стварэнне саюза вяслярных відаў спорту і папрасіў дапамагчы. Ведаю, што Пётр Піतровіч чалавек вельмі заняты, нагружка ў яго вялікая, а я з сітуацыяй у акадэмічным веславанні знаёмы нядзяржна, дык чому не дапамагчы? Услед за стварэннем Беларускага саюза вяслярных відаў спорту адбылася канферэнцыя Беларускай федэрации веславання, на якой міненіе абраўся яе кіраўніком. Што да майе занятасці федэрации бокса, то гэта мне не перашкодзіць. Калі быў міністр, даводзілася кіруйвацца і ўнікаць у больш за сотню відаў спорту», — расказаў Аляксандар Грыгорав журналю БЕЛТА пра абставіны свайго прызначэння. Цяпер галоўныя клопаты спецыяліста будуть звязаныя з правядзеннем моладзевага (да 23 гаду) чэмпіянату па акадэмічным веславанні, які пройдзе 18—26 ліпеня ў Брэсце.

ДЫЯНА АРБЕНІНА

Лідэр расійскага гурта «Ночныя снайперы» Дыяна Арбеніна не супраць таго, каб яе прылыўлі да беларускіх выкананіц. Як пе-радае сайт www.udf.by, спявачка неабыкаваючая і да беларускай мовы. Аднойнікі на кантэрце ў Віцебску яна праспівала народную песню «Зазялі зоркі», а ціпрае разважае, што можна запісаць для пракету «Тузін. Перазагрузка-2».

Сёлетні дзень нараджэння Дыяна адзначыць канцэртам у Мінску — 7 ліпеня ў стыльным клубе «Рэактар». Дыяна кажа, што нада сумуе наступы ў Беларусі. Прынамі, у Мінску яна не выступала амаль два гады. «Даўно карцепа зрабіць канцэрт да дня народдзінай у беларускай стадыі два паклікае ўсіх родных і знаёмых. Урэшце, гэта атрымалася, і тое мяне нахіне. Эту гадавіну чакаю з сіёмкім асаблівым пачуццём», — кажа спявачка, якая адзначае 36 гадоў.

Павіншаваць Дыяну прыйдзе беларускія рок-князёўна Кася Камоцкай і яшчэ некаторыя айчынныя рок-зоркі.

СЯРГЕЙ СІДОРСКІ

Прамэр-міністр Беларусі Сяргей Сідорскі агучыў недыплатычную тэзу пра то, што кітайская прадукцыя бывае кепскай якасці. Выступаючы на пасяджэнні прэзідіума Савета Міністраў, чыноўнік сказаў, што непакой выклікае якасць аbstalявання, якое пастаўляецца кітайскімі бокамі на створаныя новыя магутнасці беларускіх цэнтальных заводоў «Крычайчыментанашыфы» і «Краснасельскбудматэрыялы».

«Пайшло першае аbstalяванне (з Кітая). Яно прыйшло непафарбаваное, нямыя, начышчаное. Мяне гэта насярокае», — сказаў прэм'ер-міністр, дадаўшы, што «хацеў бы вырашыць гэтыя пытанні, каб першыя бін не быў зноў сабаку».

Міністэрстваў архітэктуры і будаўніцтва Аляксандар Селянінёў, у сваю чаргу, адзначыў, што падчас прынаміца першай партыі аbstalявання 15 мая на Беларускім цэнтальным заводзе «на будаўнічай пляцоўцы быў выяўлены дэфекты ў выглядзе няякіх зваркі асобных вузлоў аbstalявання і яго афарбуйкі». Выправлением кітайскіх дэфектаў займаюцца беларускія спецыялісты з кошт кампаніі СІТІС.

Каб выпраўіць хібы, кітайскі бок вырашыў павялічыць колькасць спецыялістаў на беларускіх пляцоўках для прыёму аbstalявання ды наніць для працы яшчэ 1 французскую інжынірынгавую кампанію, каб ім на заводах дапамаглі адсочаць якасць вырабу аbstalявання. Праўда, з такім падыходам не згодны Сяргей Сідорскі, які падкрэсліў, што гэта зробіць праке

даражайшым, бо бясплатна французы працаўваць не будуць.

ПАЛІТЫКА

▶ АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІ

ЭЛІТА ЎМОЎНАЯ І САПРАЎДНАЯ

Сергей НІКАЛЮК

Эліта — прадукт адкрытага грамадства, прадукт палітычнай канкурэнсії. Там, дзе ва ўладу трапляюць шляхам прызначэння, фармующца клікі.

Першы летні месяц падараваў журналистам і аналітыкам чарговую беларуска-расійскую «вайну», гэтым разам газавую. Беспрацо тым, хто піша, не пагражася, а гэта ва «вайнах» прып'яло на 22 чэрвеня. Сімвалічны даты, але без яе, паводле афіцыйнай версіі, была б немагчымая «наша Перамога».

Хто перамог гэтым разам — пытанне адкрытае. Куранят, як вядома, лічаць увесон, і то, што сёня ўспрыманца іх перамога, з'яўту можа перетварыцца ў паразу. Адзіны закон, які дзеянчай ў грамадстве, — гэта закон неспадзіваних наступствіў. Лёс аднаго з ініцыятараў падзеі 69-гадовай даўніны — таму відавочнае пацвярдженне.

Войны пачынаюць вярхі. Яны могуць перамагчы або прайграць, нізыж заўсёды ў прыгрышы. Яны — расходны матэрыял любой вайны. Вядомы спецыяліст па масавай перапрацоўцы насельніцтва ў «нашу Перамогу» перад штурмам Берліна на гэты конт правамовую: «Ваньковъ не жале — бабы новых нарожают!» У адным з мінскіх скверыкаў па рашанні ўдзельных беларускіх вярхоў усталяваны гранітны бюст гэтаму шчодраму спецыялісту.

Імпартныя слова

Тых, хто знаходзіцца навесце, у нас апошнім часам пачалі называць «клікі». Слова гэта імпартнае (фр. elite — абраны, лепши). Імпартаваць слова — справа нахітрака, значна складаней імпартаваць сутнасць, яку яно абазначае. Далёка не факт, што вярхі ў Беларусі кампактуюць специальную з лепшыя.

Тут шмат што, калі не ўсё, вызначаеца механізмам фармавання вярхоў. У залежнасці ад механізму фармавання, эліты прынятыя дзяяліць на адкрытыя і закрытыя. Тыповы прыклад адкрытай эліты — зборная па любым відзе спорту. Адкрыту эліту фармую неіліт. У нашым прыкладзе — гэта трэнер. Першапачатковая — мясоўковая. У выпадку пасляховай разліцаўцы праекту — у рэгіянальную. Ітолькі асвоіўшыся пачатковыя ўзроўні ён зможа выйсці на нацыянальнае палітычнае поле. Шматступенны механізм зводзіць да мінімуму верагоднасць трапляння на верхні ўзроўень палітыкай-выскочак, што сама па сабе — добра. Але ёсь і яшчэ адзін плюс: усе элітныя ўзроўні заплююцца людьмі, якія здолыны думаша праектна.

Ва «вайнах» адсутніці палітычнай канкурэнцыі «эліты» фармуючца шляхам прызначэння. Тут важна апінуцца ў патрэбны час у патрэбнымі месцы і зрабіць на патрэбнага чалавека добрае ўражанне. Прычына маеі бездапаможнасці ляжыць на паверхні: ні Н., ні III.

Сваіх праектаў будучыні ні разу

паступова зменіцца і сама эта існавання каманды. Адышканаўніцэ пэўнай місіі (перамогі ў чэмпіянаце) гульцы піройдзіць да змагання за захаванне сваіх статутаў чальцоў зборнай. Сябе на іншай працы яны ўжо не змогут узвіць. На мове паліталогіі гэта называецца трансформацыйнай эліты: развіція ў эліту status quo. Калі першая складалася з абраных і лепшых, то другая — з прызначаных і пасрэдных. Але гэта ўжо не эліта. Гэта — клікі. Слова, зноў жа, імпартнае (фр. clique — хеўра, банда), у нас пад ім прынята разумець кампания людзей, якія імкнушы любымі сродкамі дасягнушы якіх-небудзь нізкіх, карыстных мэтага.

У свой час Сталін спрабаваў не дапусціць фармавання клікі шляхам палітыкі «кадравых чыстак». Сацыяльны ліфт пры ім даволі жыво дастаўляў учораших сляні ў прафбунды на наемніцтвеннай паверхі, якія ўвесь час вызываляліся. Смерш правадаваў спыніла сацыяльны ліфт, таму што, адмініштру ўзор, наменклатура не рашылася замяніць яго адкрытым палітычнай канкурэнцыяй. Краіна начальнікаў, якія імкнушы ўтворыць зборны мазам, і вышэйшыя кіраўнікі краіны калі пакідалі свае кабінеты, то выключна наперад на гамага.

У патрэбны час у патрэбным месцы

Такім чынам, якасць эліты вызначаеца механізмам яе фармавання. Зразумела, што ў заходнім разуменні эліты ў нас ніяма. У нас — выскочна клікі. Заходнія эліты — прадукт адкрытага грамадства. Каб патрэбны ў яе шрагі, прэтэндэнты неабходна распрацаўваць пэўныя праект будучыні і прапанаваць яго грамадству. Прект гэты, хутчэй за ўсё, будзе далёка не адзін, і ён пачне цапкуваць з іншымі праектамі.

Аўтар праекта-пераможцы атрымлівае народны мандат на яго разлічэні, а з ім і прыгушу ў эліту. Першапачаткова — мясоўковая. У выпадку пасляховай разліцаўцы

былія калегі Пуціна па КДБ; па-другое, былія калегі Пуціна па працы ў мэры Пецярбурга; па-трэцє, былія суседы Пуціна па дачным карапарты «Возера».

Калі пры канкурэнтным адбры чалавек упрыгожжае месца, то пры адбры шляхам прызначэння месца ўпрыгожвае чалавека. Адсюль і прыказка: «Ты — начальнік, ты — дуран». Асабістыя якасці ролі не адзыграваюць. Усё вызначае пасада. Тому прыказка мае вельмі лагічны прызначэніе: «Ты — начальнік, я — дуран». Гісторыя беларускай дзяржаўнасці дае нам шэраг прыкладаў, калі высокія начальнікі, якія яшчэ ўчора вызначалі лёсі тысяч людзей, на наступны дзень становіліся літаральна нікім.

І напрэднікі прыведу словы чалавека, чыкі кампетэнцыя ў пытаннях фармавання беларускай «эліты» не вылікае сумневаў: «Возле кормушки, имі которой власте, все хрюкають одинаково: и красные, и белые». І саўпраўды, менавіта рожканам калі кормушки — воста яшанойнай спраўай і занятыя «элітнай» прызначэнцы, таму адзінстві іх адні ад аднаго зусім не проста.

Маркс меў рацио

У апошні час на незалежных сайтах з'явіўся шэраг артыкулаў пра двух былых — Н. і III., якіх ў сваім «элітным» языці нібы актыўна варагавалі паміж сабой. Што ў гэтых артыкулах праўда, а што выдумка — меркаваць не бруся, са свечкай, як кажуць, у нагах не стану. Але вось уявіць сабе, што канфлікт паміж імі мог разгарэцца з-за рознага бачання будучыні Беларусі, я не ўстане. Прычына маеі бездапаможнасці ляжыць на паверхні: ні Н., ні III.

Сваіх праектаў будучыні ні разу

публічнасць — яшчэ адна рыса, якая адрознівае прадстаўнікоў эліты ад прызначаніці з клікі. Пры ўключаных кінакамерах калі кормушки не рокажаюць. Пры ўключаных кінакамерах канспектуюць і стаць навынняжку, дэмантруючы гатоўнасць рапартаўца.

Адсутніць публічнасці прыводзіць палітыку «пад дыван». Выпадковаму назіральніку (чытай, народу) дазваляеца толькі пазнаёніца з прынятым «паддываном» рашэннімі, ды і тое далёка не зусім. Сам як працэс прыняція месца — вельмі лагічны прызначэніе: «Ты — начальнік, я — дуран». Гісторыя беларускай дзяржаўнасці дае нам шэраг прыкладаў, калі высокія начальнікі, якія яшчэ ўчора вызначалі лёсі тысяч людзей, на наступны дзень становіліся літаральна нікім.

І напрэднікі прыведу словы чалавека, чыкі кампетэнцыя ў пытаннях фармавання беларускай «эліты» не вылікае сумневаў: «Возле кормушки, имі которой власте, все хрюкають одинаково: и красные, и белые». І саўпраўды, менавіта рожканам калі кормушки — воста яшанойнай спраўай і занятыя «элітнай» прызначэнцы, таму адзінстві іх адні ад аднаго зусім не проста.

Але пакуль пытанне гэта канчаткова не выясцілена, я б парай дэпутатаў кіравацца парадад Джэймса Мэлдансана — аднаго з бацькоў заснавальнікаў амерыканскай дзяржаўнасці: «Народны ўрад без дасведчанасці народа і без сродкаў ёсць заблічэніе — гэта толькі прагод да фарсу або трагедыі, амагчыма, і да аднаго, і да другога. Досвед з'яўляе будзе кіраваць невуцтвам, і людзі, якія маюць намер кіраваць сабой самі, павінны ўзбройці сабе слай, якую даюць веды».

Патрэбы з якімі

Вытворная дэмакраты

Там, дзе ніяма публічнасці, не бывае і адказніці перад грамадствам. У лепшым выпадку, прызначэнцы будзе адказваць перад іншым, вышэйшым прызначэнцы. Але гэта яшчэ не самое страшнае. Безадказніць прызначэнцы спадзяваюцца безадказніць грамадства. У тэксце апошнія гісторыі віншавання кіраўніка дзяржавы з Днём незалежнасці ёсць выдатныя слова:

«Страна талантов і патриотов — вот что такое Беларусь».

Што да талентаў, то ўсе мы належым да віду homo sapiens і ўжо хайні б таму наўрад ці істотна адрозніваюся па сваіх прыродных здольнасцях ад прадстаўнікоў іншых народу. Іншая справа, ці маюць патэнцыйныя беларускія таленты магчымасць разліцаўца. У адной з «Азбук паліталогіі» я ўжо паразаўнаў колькасць падзяленых заівак у Сусветнай арганізацыйнай інтэлектуальнай уласнасці ад Расіі і ЗША за мінусы год: ад Расіі — 569, ад ЗША — 45,8 тысяч. Вось і вер палясі гэтага гумарысты Задорнаву наўзаху ахутавацца таемніцай. Закрытае пасяджэнне, на якім дэпутаты 30 чэрвеня нібыта ратыфікаўвалі Мітынскі кодекс, — прыклад таго гісторія I, як вывелілася, саўпраўды ж ратыфікавалі.

А ціпер нааконце патрэбы з якімі. Сацыёлагі НІСЭПД рэгулярна вымераюць колыхасць жадаючых пераехаць з Беларусі ў іншыя краіны на ПМЖ. Колькасць такіх «патрэбтаў» за апошні 10 гадоў не апускалася ніжэй за 42 працэнты. Сирод іх пераважаюць людзі маладыя і адкуваныя. Зразумець іх не складана. У роднай краіне яны не думаю, што мы істотна апярэдзілі нашу паўднёвую суседку.

А ціпер нааконце патрэбы з якімі. Сацыёлагі НІСЭПД рэгулярна вымераюць колыхасць жадаючых пераехаць з Беларусі ў іншыя краіны на ПМЖ. Колькасць такіх «патрэбтаў» за апошні 10 гадоў не апускалася ніжэй за 42 працэнты.

Сирод іх пераважаюць людзі маладыя і адкуваныя. Зразумець іх не складана. У роднай краіне яны не мaoчы шануць самараўліваша.

Патрэбы з якімі, сутнасць якога з'яўляецца любоў да Айчыны і гатоўнасць падпрацдзяваць яе інтарасам свае асабістыя. Такое пачуццё можа быць толькі ўзаемным. Сумнеўна, каб «эліты», якія рохкаюць калі дзяржаўнай кормушки, быт на гэта здолы.

Звярніце ўвагу на апошнюю картонку табліцы. Калі страты забітым і паразаненым Расійскай імперыі быт супастаўлімы са стратамі іншых краін-удзельніц, то ў палон падданых расійскага імператара здаваліся ў 12,5 разы чацверычней за англічан, у 5,4 разы — за французаў і ў 3,9 разы — за немчурамі. Патрэбы з якімі, сутнасць якіх з'яўляецца вытворнай і надзеленай ад уроўню дэмакраты. Але ў першую сусветную вайну, здаўчысць ў палоні з'яўлялася ў 500 тысяч ваеннаабавязаных, мабілізаваных, але не запісаных у спісы войскі.

Падчас Вялікай Айчыннай вайны патраліпі ў палон і зникл без вестак 4 559 000 савецкіх вайскоўцаў і 500 тысяч ваеннаабавязаных, мабілізаваных, але не запісаных у спісы войскі. Там, дзе ніяма публічнасці, не бывае і адказніці перад грамадствам. У лепшым выпадку, прызначэнцы будзе адказваць перад іншым, вышэйшым прызначэнцы. Але гэта яшчэ не самое страшнае. Безадказніць прызначэнцы спадзяваюцца безадказніць грамадства. У тэксце апошнія гісторыі віншавання кіраўніка дзяржавы з Днём незалежнасці ёсць выдатныя слова:

СТРАТЫ Ў ПЕРШЫЙ СУСВЕТНЫЙ ВАЙНЕ, МЛН. ЧАЛАВЕК

Краіны	Забітыя	Параненныя	Палонныя
Францыя	1,388	3,044	0,446
Англія	0,947	2,122	0,192
Германія	1,808	4,247	0,618
Расійская імперыя	1,650	3,850	2,4

Падчас Вялікай Айчыннай вайны патраліпі ў палон і зникл без вестак 4 559 000 савецкіх вайскоўцаў і 500 тысяч ваеннаабавязаных, мабілізаваных, але не запісаных у спісы войскі

► КАНФЕРЕНЦЫЯ

«ТРЭЦІ СЕКТАР» РЫХТУЕЦЦА ДА БЕРЛІНСКАГА ФОРУМУ

Генадзь КЕСНЕР

«Дарожная карта «Усходніяга партнёрства» для Беларусі» — канферэнцыя Нацыянальнага форуму грамадзянскай супольнасці пад такай назвай пройшла ў Мінскім Міжнародным адукацыйным цэнтры імя Іаханеса Рау. Удзел у мерапрыемстве ўзялі больш за сто прадстаўнікоў ніյурдавых арганізацій.

Як адзначыў прадстаўнік Кіраўнічага камітэту Форуму грамадзянскай супольнасці «Усходнія партнёрства», старшыня Першай працоўнай групы ФГС УП Сяргей Макеевіч, гэта канферэнцыя, у аргамітэт якія уваходзілі семнаццаць ніյурдавых арганізацій Беларусі, — важнае мерапрыемства ў межах падрыхтоўкі да Другога Форуму ГС УП, які пройдзе ў лістападзе багучага года ў Берліне.

Сяргей Макеевіч нагадаў, што 7 мая 2009 года Беларусь

разам з яшчэ пяццю краінамі былога СССР падпісала ўстаноўчую дэкларацыю «Усходнія партнёрства», чым засведчыла, што ўе развіцці ёсьць і єўрапейскі вектар. «Але беларускі арганізацыйны задоўгага да гэтага далучыліся да ўключэння ў гэты працэс беларускай грамадзянскай супольнасці, — адзначыў прамоўца. — Пачынаючы з 2008 года, мы правялі 4-5 буйных мерапрыемстваў, накіраваных на тое, каб беларуская дэлегацыя на форуме грамадзянскай супольнасці ў Брюсселе мела кансалтаваную пазицію, і гэта ў нас атрымалася... Мы хацелі, каб ФГС стаўся не аднаразовым мерапрыемствам, як гэта першапачаткова планавала Еўрапамісія, а пастаянна дзеючым суб'ектам. Наша пазіцыя на Брюссельскім форуме знайшла паразуменне, і такім чынам механізм быў запушчаны».

«Рэформы ў суседніх краінах-партнёрах вымагаюць больш актыўнага ўдзелу грамадзянскай супольнасці для палишэння справаўдзачасніц дзяржаўных інстытуцый і для павышэння

даверу да іх, — адзначыў на меснік кіраўніка прадстаўніцтва Еўрасаюза ў Беларусі Яніс Айзсалніекс. — Даўня гэтага вялікага ўвага была звернута на ўцігванне грамадзянскай супольнасці ў ініцыятыву «Усходнія партнёрства»... Нягледзачы на тое, што Берлінскі Форум ГС будзе арганізаваны Еўрапейскай камісіяй і прыняты ў сябе Міністэрствам замежных спраў Германіі, усе рашэнні датычна мэтаў, сустрэч і праграмных пытанняў будуть прымацца на падставе прапанаванай Кіраўнічага камітэту, які быў абраны на міністым форуме... Цяперашнію канферэнцыю прадстаўніцтва Еўрасаюза разглядае як важную незалежную ініцыятыву грамадзянскай супольнасці з мэтай падрыхтаванія да працэсу Форуму ГС у Берліне».

Свае пропановы ўдзельнікі канферэнцыі вылучалі і абміркоўвалі ў чатырох пракоўных групах — «Дэмакратыя, права чалавека, належнае дзяржаўнае кіраванне і стабільнасць», «Эканамічнае інтэграцыі з бізнесам і палітычнымі курсамі ЕС», «На сённяшні дзень атрымалі папярэджанні ад прокуратуры,

«Навакольнае асяроддзе, змяненне клімату і энергетычнае бяспека» і «Кантакты паміж людзьмі».

Старшыня ГА «Беларуская асацыяцыя журналістаў» Жанна Літвіна, выступаючы ў першай секцыі, закрунула праблемы незалежных мас-медиа як складаныя арганізаційныя і падзеяльныя проблемы.

«Першая — роўныя эканамічныя ўмовы для ўсіх мас-медиа з рознай формай уласнасці. Гэта самое важнае і прынцыпавое, каб разбурыць манаполію выканалічай улады на інфармацыйную пастросту. Другая па значнасці праблема — доступ да інфармаціі. У нас існуе закон аб дзяржслужбах, які дазваляе абліжоўваць доступ да інфармаціі журналістам... Яшчэ існуе іністытут акредытатыўніц, якія мы таксама адносім да блоку доступу да інфармаціі. Нашым калегам, якія працујуць на замежных СМИ, адмаўляюць у акредытатаў і па паралельна прыцягваюць да адказнасці за дзейнасць без акредытатаў. На сённяшні дзень атрымалі

— адзначыла кіраўнік БАЗЖ. Прыватна дзяржава канферэнцыя засядала ў выніку патаемных выбараў спіс нійурдавых арганізацый, прадстаўнікі якіх у лістападзе пададыць на Другі Форум ГС УП, таксама прынялі рэзоляцыю, адным з пунктаў якой ёсьць ініцыятуванне стварэння Фонду грамадзянскай супольнасці ў межах праграмы «Усходнія партнёрства» на аснове досьведу праграмы «EUROMED».

► КАНФЕРЕНЦЫЯ

СУПОЛЬНАСЦЬ ДЭМАКРАТЫЙ

2–4 ліпеня ў Кракаве адбылася канферэнцыя міжурадавай арганізацыі Супольнасць дэмакраты, у працы якой прымалі ўдзел дзяржсакратар ЗША Хілары Клінтан, міністр замежных спраў Польшчы Радаслаў Сікорскі, шэраг іншых выбітных палітыкаў сучаснасці. На форуме была прадстаўлена таксама дэлегацыя з Беларусі. Пра працу канферэнцыі «НЧ» распавяла ўдзельніца кракаўскіх дыскусій, эксперт у сферы публічнай палітыкі Ірина Віданава.

— У беларускіх недзяржсакратарных СМИ было вельмі мала інфармаціі пра канферэнцыю. Што гэта за Сустрэчы на вышэйшым узроўні Супольнасці дэмакраты ў Кракаве — так гучыць афіцыйная назва канферэнцыі?

— Гэта была сустрэча, прысвечаная дзесяцігодзьдzu сусветнай арганізацыі Супольнасць дэмакраты. Зыходная ідэя стварэння гэтай арганізацыі, як адзначалі яе ініцыятары Браніслав Герэмек і Мадлен Олбрайт, была ў тым, што дэмакраты таксама павінны гуртавацца і аўтадонувацца. Даўся таго, каб больш афектуючы наступу аўтарытарных рэжымў.

— Што абудзіў агульнае стварэнне гэтай ініцыятывы і ў чым яе новы сэнс?

— Па-першае, сама дата — 10 год, як зменші штуршок. Па-

Ірина Віданава

другое, краінай-прэзідэнтам Супольнасці зараз з'яўляецца Літва, а Сакратарыят — выкананы орган — знаходзіцца ў Варшаве. Гэтыя дзве дзяржавы ў Еўрасаюзу з'яўляюцца зараз шмат у чым рухавікамі дэмакратычных ініцыятыў.

На канферэнцыі ў Кракаве прысутнічала болей за 60 дэлэгатў ад розных краін. У ёй былі чатыры складнікі. Першы — сустрэча на ўзроўні прэм'ер-міністэрстваў і ніжэйшых дэлэгатоў, куды ўваходзіць каля 40 краін, якія можна назваць дэмакратычнымі. Другі — сустрэча прадстаўнікоў парламентаў гэтых краін. Трэці — грамадзянская супольнасць. І чацвёрты: ўпершыню ў гэтым годзе да ўдзелу ў канферэнцыі быў запрошаны прызначаны сектар эканомікі. На сённяшнім этапе ёсьць разуменне, як шмат у сцяржэнні дэмакраты залежыць ад

гэтага сектара, асабліва ад міжнародных кірпачаў. І, зноў жа, упершыню на канферэнцыі была сформавана моладзевая секцыя, у якой ўваходзіць дыпламаты і актыўнікі грамадзянскага сектара ўзроўні 35 гадоў.

— Якія створаны механізмы дзейнасці Супольнасці дэмакраты?

— Ужо запланавана, што наступнай канферэнцыяй Супольнасці адбудзеца праз год у Вільні. У перынках паміж канферэнцыямі прыдуць сустрэчы ніжэйшых тэматычных пракоўных груп, а таксама будзе адбывацца кансультацыі і мерапрыемствы на ўзроўні парламентаў, грамадзянской супольнасці і прыватнага сектара. Акрамя таго, на канферэнцыі будзе вытворены Форум моладзевых дыпламатаў і грамадскіх актыўнікі і дэмакратычных ініцыятыў.

— Беларуская дэлегацыя, напэўна была адной са шматлікіх — прадстаўніці палітычных структур, трэцяя сектара, моладзевых арганізацій, журналісты. Сярод іх — Станіслаў Шушкевіч, Уладзімір Някляевіч, Эніка Браніцкая, Людміла Гразнова, Віталь Рамашэўскі і іншыя. Гэта ёсьць індыкатар таго, каб наўкальня вялікую ўвагу нададзе сітуаціі ў Беларусі міжнароднае супольнасці. Беларусь была ўзгаданая ў промовах Клінтан, Олбрайт, Сікорскага, літараліна на ўсіх ключавых промовах ўсіх вышэйшых прадстаўнікоў урадаў єўрапейскіх краін і ЗША.

— А якіх быў ваш удзел у канферэнцыі?

— Мяне запрашалі ў якасці спікеры на секцыю ў межах моладзевага форума. Мой выступ быў утвораны Форум моладзевых дыпламатаў і грамадскіх актыўнікі і дэмакратычных ініцыятыў. Гэта быў упершынне ў ролі новых тэхналогій ў справе дэмакратызацыі, дзе я распавядала пра досвед мультымедынага часопіса, які мыробім.

Мяне запрасілі таксама выступіць на адной з пленарных дыскусій секцыі «Актыўніцтвы дзеля дэмакраты». Якую вяла Сара Мендэльсан, намесніца памочніка кіраўніка аддзела дэмакраты, канфлікта і гуманітарнай дапамогі USAID.

Гэтая дыскусія была прысвечана вызначэнню паспяховых практик і рэкамендаций урадам ЗША і міжнароднай супольнасці адносна таго, якім чынам будаваць замежную палітыку ў дачыненні да праблемных краін, у тым ліку Беларусі.

— Ці абудзіў агульнае стварэнне гэтай ініцыятывы і ў чым яе новы сэнс?

— Па-першае, сама дата — 10 год, як зменші штуршок. Па-

Даведка

Супольнасць дэмакраты (Community of Democracies) — сусветная міжурадавая арганізацыя, створаная для прамоцыі дэмакратыі і ўмацавання дэмакратычных ініцыятыў ва ўсім свеце. Арганізацыя была заснавана ў 2000 г. у Варшаве па ініцыятыве прафесара Браніслава Герэмека (у той час міністр замежных спраў Польшчы) і Мадлен Олбрайт (тады — дзяржсакратар ЗША).

У 2000 г. міністры 106 краін падпісілі Варшавскую дэкларацыю «На шляху да супольнасці дэмакраты». У 2008 г. быў створаны пастаўнічы сакратарыят, які знаходзіцца ў Варшаве. Краіна-прызідент Супольнасці дэмакраты ўзяла на ўсіх пленарных сесіях пасля ўступу ў агульную стратэгію. У 2010-2011 гадах прэзідэнтам з'яўляецца Літва. Наступная канферэнцыя Супольнасці адбудзеца праз год у Вільні.

роднай супольнасці да яе ходу і выпадку?

— Спеціяльна — не. У выступленнях — так. У кулуарах да дастатковага часта. Пад знакам пытанняў аб той тэксты, якія аўтары ці не аўтары беларускую палітычную апазіцыю, наяўніці вялікай колькасці пратэндэнтаў у кандыдаты, адсутніці ўсіх кандыдатаў, якія не было зналі да аўтадонувацца. Гэта не наявізывае стратэгію. Нам не наявізывае стратэгію. Пасыція нашых партнёраў: мы мусім знаціцы свае адказы, і тады можам разлічваць на разуменне і падтрымку.

ГРАМАДСТВА

6

▶ ПАСЛЯ ПАДЗЕ!

СВЯТА, ШТО ЗАБЛУКАЛА

Аляксей ХАДЫКА

**За пайтара дзесятка гадоў
святкавання 3 ліпеня,
як можна зразумець па
шматлікіх плакатах, што
спалучаюць надпісы пра
Дзень незалежнасці і Дзень
Рэспублікі, улада канчаткова
не вызнанылася, што ж яна
святкуе. У савецкія часы было
прасцей: Дзень вызвалення
Мінска савецкімі войскамі
ад неміяца-фашисткіх
захопнікаў.**

Недарэчнасць выбару даты (апрача цудоўнай сезоннай пры-
візкі звыкла добре надворэ,
кароткія ночы — гуляй у за-
давальненне) апошнім часам
пайдутуроўвае дзіржайных ідо-
олагаў шукці для святі ідзала-
гічнай напаўненне. Тым более,
што ў кантэксле нафтава-газава-
малочных сутыкненняў з Расіяй
рэжыму становіща зразумелы
рэгаванне рэальны незалежнас-

ці (а значыць і самога сябе) будзе
звязана з сэнсавым напаўненнем
незалежнасці, прыцягальнym
для народа.

Пакуль атрымлівеца хаа-
тычна, хая тэндэнцыя станові-
чая, бо ў кожным разе пропанова
інтэрпрэтацыі павялічвае кра-
тычную масу індывідуальных
спроб прааналізуваць ситуацыю.

Да прыкладу, макіманіла
набліжаніе да галоўнага афі-

цынага свята рыцарскі фест у
Наваградку, які адбыўся ў па-
нядзелні выходных 26–27 чэрвеня,
быў аформлены пад ілюстрацыю
сярднявечнай перадгісторыі
сёняшнішніх пачасіў сацыяльна-
арыентаванай Беларусі. Улюбёны
памяркоўныі дэмакратамі чал-
авек-сімвал неаперабудовы за
ўрадзе міністр культуры Павел
Латушка ў вітанні ўдзельні-
ка фесту нават называў Вітаўта

«вялікім беларускім князем». Радыкальнай было б толькі «Ві-
таўт-праздніц».

Калі ж на вуліцах і пляцах
стараежытнай сталіцы з'явіліся
ратнікі ў латах, упрыгожаных
чырвоно-зялёнымі стужкамі, не
ўсе адразу зразумелі, што такім
ніхітрым чынам гэты сцяг набыва-
е гістарычна-рэträспектывную
санкцыю. І рыцары — зусім не
партугальцы або балгары, як
меркавала частка недарэкаў-да-
ципнікаў.

Наступным крокам па распра-
цоўцы сімволіка-мемарыяльнага
фону найважнейшага летнігага
свята стала праграма перазаха-
вання 2 ліпеня парэшткай воінаў,
які загінуў на нашай зямлі ў розных
баталіях. Праект трыв-
дзе не перастаўалі паведамляць
усе афішныя СМИ, падкрэ-
сліваючы яго дзяржаўную знач-
насць. У цалым акт прэтэндоваў
зрабіцца абсалютна гуманным і
станоўчым — палеглыі салдаты,
кали мы прэтэндуем на статус цы-
вілізаванай грамадства, мусиць
легчы ў магілы.

Тое, што адбылося, выклікала,
аднак, пытанні. Ці маглі бы въ-
явіцца мемарыял змагарами суп-

рапць нацыянал-сацыялізму, уп-
рыгожаны пафаснымі калонамі
са свастыкамі і арламі? Не? Затое
нам прапанавалі пагадзіцца з
адкрыццем мемарыялу воінам-
змагарам за свабоду Беларусі ў
ансамблі мураўеўскай па сты-
лістыцы царквы прыходу РПЦ
Усіх Святых у Мінску. І гэта ўжо
не праста звыклая недарэчнасць,
як выкарыстанне архітэктурамі
РПЦ цігам апошніх стагоддзяў
закасцянічных форм з каконі-
камі і шатровымі навершычамі,
трыумфу эклектыкі ў маскоўскім
дойлідстве. Гэта скандал.

Як скандалным выглядае і
выбар парэшткай «змагароў» за
незалежнасць Беларусі. Рускі
салдат, які загінуў на Біэрзене ў 1812 годзе, выганяючы фран-
цузаў, зноў жа рускі вайсковец,
ахвяра нямецкім кулям пад Гарод-
ніем у першай сусветнай у 1915
годзе, і савецкі, які пад Лоевам у
1943-м ваяваў з нацыстамі. І што
тут сімвалізуе змаганне за неза-
лежнасць Беларусі, шаноўныя
суйчыннікі? І музыка на «мерап-
рыемстві» гучала адпаведная,
руская — Чайкоўскі, Мусарскі.
У адрозненіе ад архітэктурнага
атачэння падзеі — таленавітая,
выдатная, але хоціца, калі
нарэшце ў Беларусі народ вызна-
чыцца з сапраўднымі святамі Нес-
залежнасці замест імітацыйнага
фесту з ліпеня, каб афімляць яго
таксама беларуская музыка. Сім-
фанічна, духоўна эстрадная.

вартасць у трывліёнах рублёў,
звычайному чалавеку вельмі
складана нават уяўіца сабе,
пра што ідзе гаворка. А зрабіць
нейкія разлікі нават з кальку-
лятарам цікава. Тым не менш,
паспрабуем падлічыць. Па на-
вукова абургунтаваных нормах,
чалавеку патрэбна ўжываць
у ежу 315,6 грамаў бульбы на
дзень, або 115,2 кілаграма на
год. Колькасць насељніцтва
за гады праўлення Лукашэнкі¹
скарацілася на 850 тысяч і зараз
складае 9,5 мільёна чалавек.
Разам з немаўлятамі і старымі.
Таму гадавая патрэба краіны
у харчовай бульбе — блізу 1,1
мільёна тон.

Справа вось якай. Не так даў-
но віц-прам'ер Іван Бамбіза
дакладаў на сумесных пасяд-
жэнні дэзвю палат Нацыянал-
нага сходу асноўныя звесткі пра
чарговую піціціравую праграму
сацыяльна-еканамічнага развіц-
ця краіны, з якой, як кажуць,
дзеючыя прэзідэнт пойдзе на
чарговыя выбары. Між іншымі
зашла справа і пра бульбу. Яе
перспектывамі на чарговую піці-
ціровку падзяліўся акаадэмік Рубі-
най, якому па пасадзе старшыні
Савета Распублікі і вучоным
званні належыць пільна сачыць
за станам сельскай гаспадаркі.

Так было і з Саветамі. Самы
вялікі ўраджай бульбы, па афі-
цыйных дадзеных, быў атрыманы
у 1979 годзе — 15,2 мільёна тон,
полову якіх сабралі кал-
гасы, а полову насељніцтва.
Калгасы, зразумела, у асноўным
выконвалі дзяржзаказ — забы-
вчавалі насељніцтва Масквы і
Ленінграда. Савецкую Армію —
гэта значыць, мелі спажыўча,
які мог з'есці ўсю беларускую
бульбу і нават болей.

А сельскае насељніцтва вы-
рошчвала таку невагорадную
колькасць бульбы, бо трывала
велізарна пагалоўе хатній
жывёлы: больш за 1,7 мільёна
тоннага рагатай жывёлы, амаль
2 мільёны свінін, памільёна
авечак і коз, блізу 25 мільёнаў
хатній птушкі. Камбікармой
тады не хапала, таму прыват-

ны статак ды птушкапагалоўе
з'ідала ўсю ту бульбу і прасі-
ла дабаўкі. Таму слянне нават
«скармливали скоту» звычайны
печаны хлеб. Такі вось маразм
мудрагелістай савецкай эка-
номікі — камбікармой няма
ўлогуле, а хлеб выраблялі звы-
шы плана, болей, чым яго маглі
з'есці людзі.

Усё змянілася з таго дня, калі
на ўборку калгаснай бульбы пе-
расталі накіроўваць студэнтаў,
навукоўцаў і служачых. Без
гэтаў дармавой для калгасаў
працоўнай сілы вытворчасць
бульбы зрабілася неронтабель-
най. Таму ўжо ў 1992 годзе вы-
творчасць бульбы у калгасах
скарацілася да 2,5 мільёнаў тон,
а ў гаспадарках насељніцтва
склала 6,5 мільёна. У наступныя
некалькі год калгасна бульба-
водства прыйшло ў поўны зана-
пад, а прыватныя гаспадаркі
павялічылі аўтаматычнай вытворчас-
ці, бо кожны селянін атрымаў
права пашырыць памеры сваіх
участкаў да 1 гектара.

Але эканомічнаму адрад-
жнню прыватнай гаспадаркі
перашкодай сталі ўрадавалі
палітыка, якая пасля прыхо-
ду да ўлады Лукашэнкі была
збудавана выключна на выра-
таванне ад пагібелі калгаснага
ладу на Беларусі, і больш за
ўсё адмоўная дэмаграфічная
дynamіка сельскіх насељеных
пунктаў. Калі прывабныя для
жыхароў беларускіх гарадаў
на першую чаргу Мінск, павялічвалі
колькасць жыхароў з большага
коштам механічнага прырос-
ту, то вёска вымірала самым
натуральным способам. З 1990
года па сённяшні дзень коль-
касць сельскага насељніцтва
зменшылася да 2,5 мільёнаў.

На адзін мільён чалавек. Такіх
страгт не было нават на Вялікую
Айчынную, бо сялянскія сем'і
мелі шмат дзіцяці, а кэфіцыент
нараджальнасці быў нашмат
вышэйшы, чым зараз.

Гэта не магло не адбіцца на
еканоміцы вёскі. Сёння пры-
ватныя сельскія страгты на-
лічваюць 300 тысяч галоў буйной
рэгатай жывёлы, менш за адзін
мільён галоў свінін, каля 100
тысіч авечак і коз. А колькасць
птушкі падзяліцца настолькі, што
пра яе нават не ўзгадваєш ўспыш-
шы, але хоціца.

Гэта значыць, што ўсё мае разлікі
зроблены па дадзеных афіцый-
най статыстыкі, камплементарнай
на вызначанні, таму на
самай справе ўсё можа быць і
горш, чым выглядае. Прыйдзе-
ла, па дадзеных Белстата, па-
радкі, павялічыць памеры сваіх
участкаў да 1 гектара. Але хоціца
зрабіць і птушкі — намога больш,
бабулькі бульбы ў дзяржзаказ
не прадаюць і не здаюць. Дык
навошта ж ім стаяць, прарабацце,
ракам у баразні? Каб пасадзіц,
дагледзіць і выбраць «картооплю-
фры», з якой наведама што ра-
біць? Ці дайкам на радасць?

У пошуках варыянтаў трэба
падумаш. Ці беларусы безнад-
зейны дурні, ці беларуская
статыстыка памылілася ў мето-
дыках падліку, ці спадары мініс-
тра з дэпутатаў з'ўляюцца людзьмі
недасведчанымі, ці знарок хлюсят?
Першы варыянт я выключаю.
Цікава было б таксама ведаць,
на якіх падставах экспартны
бульбяны патэнцыял сельга-
саргандзіцай вызначаны ў 1,5
мільёны тон, калі яе вытворчас-
ць складае толькі 50 працэнтаў
ад гэтай колькасці?

16 ЛІПЕНЯ, ПЯТНІЦА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.10, 08.15 «Добрай раніца, Беларусь!». 07.05, 08.10 Зона X.
07.30, 11.50 Дзэлавое жыццё.
08.35 Сфера інтарэс.
09.05 Документальная-гістарычны цыкл «У пошуках ісціны» (Украіна).
10.00 Меладраматичны серыял «Заўсёды кажы «зайсёд»-2» (Расія).
10.50 Серыял «Не нарадзіся прыгожай». 11.40 «Актуальнае інтэр'ю».
12.10 «Славянскі базар у Віцебску-2010». Дзённі.
12.15 Камедыя «На спіне ў чорнага ката» (беларусь).
14.05 Уласнай персонай.
14.30 Відэафільм АТН «Перамога» цыклу «Руналіў». 15.15, 19.15 Навіны рэгіёна.
15.25 «Славянскі базар у Віцебску-2010». Дзённі.
15.30 «OFF STAGE LIFE».
15.45 Меладраматичны серыял «Даярак з Харапетайкі. Вылік лесу» (Расія).
16.35 Жаночае ток-шоу «Жыццё як жыццё». 17.35 «Славянскі базар у Віцебску-2010». Дзённі.
17.40 Серыял «Не нарадзіся прыгожай». 18.30 «Зона X». Вінікі тидын.
19.25 «КЕНО».
19.30 «Славянскі базар у Віцебску-2010». 21.00 Панарама.
21.50 «Славянскі базар у Віцебску-2010». Дзённі.
22.00 «Славянскі базар у Віцебску-2010». Урачыстое закрыцце.
00.45 Дақ. цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
01.25 Дзень спорту.

13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Гразумець. Прабачыць». 14.45 «Кантрольны закуп». 15.30 «Хачу ведаць». 16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыны фільм.
17.05 «Хай какуць». 18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шасцільная разам». Серыял.
18.55 «Поле цудаў». 20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Кацрт Патрыцій Каас.
22.45 Наша «Беларуша». 23.20 Драма «Уварванне». 01.20 Нашы навіны.
01.35 Навіны спорту.

06.00 «24 гадзіны». 06.10 «Мініччина». 06.20 «Раніца. Студыя добра настрою». 07.30 «24 гадзіны». 07.40 «СТБ-спорт». 07.45 «Раніца. Студыя добра настрою». 08.30 «Салдаты. Дзэмбель непазбежны». Серыял.
09.30 «Аўтапланара». 10.00 «П'яз гісторый». 10.30 «24 гадзіны». 10.40 «Лёт-захавальнік». Тэленаўэла.
11.30 «Дзяўлі святы». 11.40 «Званая вічара». 12.35 «Мачаха». Серыял.
13.30 «24 гадзіны». 13.50 «Сакрэтныя гісторыі». 14.40 «Next». Серыял.
15.40 «Чаркіозна. Аднаразовыя людзі». Серыял.
16.30 «24 гадзіны». 16.50 «Нацыянальны здабытак». 17.20 «Мініччина». 17.30 «Званая вічара». 19.30 «24 гадзіны». 20.00 «Сталічны падрабязнансці». 20.10 «СТБ-спорт». 20.20 «Добры вечар, майляня».

20.40 Фільм «Дзюоплекс». Германія - ЗША.
22.30 «24 гадзіны». 22.55 «Відзьмо-невідзьмо». Агляд міжнароднага шоў-бізнесу.
23.35 Фільм «Сутыка ў небе». ЗША, 2008 г.
01.20 «Сакрэтныя матэрніялы». Серыял.

07.00 ЛАДная раніца.
08.00 Час футбольу.
08.30 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
09.30 Жансавет.
10.00 Серыял «Хаканне як хаканне» (Расія).
11.00 Дакументальны фільм «Гісторыя жарту» (ЗША-Канада).
11.25 Камедыя «Мільялающа» (Францыя-Вялікабрытанія-Румынія).
13.00 Серыял «Пакахай мене зноў».
13.55 Дакumentальны фільм «Лепшыя кампазітары» сучаснага кінематографа. Марыя «Хар» (Францыя).
14.55 Пазалаская гадзіна.
15.10 Усё абл яблыци.
15.35 Дээтаўтыўны серыял «Налётчыкі». 16.25 Гадзіны суду. Справы сямейныя.
17.25 Медычныя таемніцы.
18.00 Серыял «Хаканне як хаканне» (Расія).
19.05 Пра мастацтва.
19.30 Рэпарцер «Беларускай часіны».
20.20 Кальханка.
20.35 VIII Міжнародны дзівачыя музычны конкурс «Віцебск-2010». Дзень першы. Серыял.
21.15 Дээтаўтыўны серыял «Налётчыкі» (Аўстралія).
23.05 Эксцэнтрычная камедыя «Цяжкае жыццё дваяжэнца» (Італія).
00.40 Альбартунія.

07.00 «Раніца Расіі». 09.20 Тэлесерыял «Адночы будзе хаканне» (Расія, 2008 г.).
10.10 «Мой срабны шар». 11.00 Весткі.
11.30 «Тэрыторыя прыгажосці». Тэлесерыял. 2009 г.
12.25 Тэлесерыял «Каменская». 13.20 «Кулапін і партнёры». 13.50 Навіны - беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «Аб самым голсўным». Ток-шоу.
15.20 Тэлесерыял «Вера, Надзея, Любобур». 16.50 Навіны - беларусь.

17.00 Весткі.
17.15 «Кулапін і партнёры». 17.50 Прэм'ера. «Кармеліта. Цыганскі запал». Тэлесерыял. Расія, 2009 г.
18.50 Навіны - беларусь.
19.00 Весткі.
19.30 Прэм'ера. Тэлесерыял «Адночы будзе хаканне». Расія, 2008 г.
20.30 «Юрмала». Фэст гумарыстычных праграм.
22.40 Навіны - беларусь.
22.50 Урачыстая цырымонія закрыцца Міжнароднага фэсту «Славянскі базар у Віцебску».

18.30 Тамэсівары (разбівание прадметаў). Чэмпіянат свету. Часопіс.
19.00 Тэніс. Выстаўны матч у Бельгіі (Брусьель).
20.00 Веласпорт. «Тур дэ Франс». 6-ы этап.
21.00 Навіны.
21.05 Футбол. Soccer City. Іоханесбург, ПАР. Навіны. Прамая трансляцыя.
21.40 Навіны.
21.45 Покер. Чэмпіянат Францыі (Эвіян).
00.00 Веласпорт. «Тур дэ Франс». Агляд.
00.55 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
01.00 Самыя моцныя людзі планеты. Ліга чэмпіянаў (Фінляндія).

БЕЛСАТ

07.00 Аб'ектуў.
07.20 Праект «Будучыня» (навукова-папулярны тэлекасопік каналу «Німецкая хвалья»).
07.50 «Геніяльны аматар», дак. фільм, 2008 г. Румынія.
08.35 Мойнік (лінгвістычнае праграма).
08.40 «Усяго найлепшага!», дак. фільм, 2008 г. Венгрыя-Аўстрыя-Германия.
10.05 «Папялушка», тэлесерыял: 26 сэрыя.
10.30 YoLife! (модзевая праграма).
10.45 «Зграй», сенсацыйны серыял: 6 сэрыя.
11.40 «Зазі ў метро», маст. фільм, 1960 г., Францыя-Італія.
17.00 Аб'ектуў (агляд падзеяў дні).
17.05 «Папялушка», тэлесерыял: 27 сэрыя.
17.30 «Элі Макблі», тэлесерыял: V сезон, 2 сэрыя.
18.15 Форум: «Сантэнхіка выклікалі?»
18.55 Басанож па свеце.
19.25 «Надзвычайны прыгодніцкі падарожнік Цюхці», мультсериял.
19.30 На колах (аўтамабільны тэлекасопік каналу «Німецкая хвалья»).
20.00 Макрафон: фестываль «Be Free-2008»: выступ гурта «Taw Maizer».
20.30 Кулінарны падарожнік Роберта Макловіча.
21.00 Аб'ектуў (галоўнае выданне).
21.20 «Вінаватыя сэрцы», драма, 1999 г., ЗША.
22.45 «Калыханка» ад Сашы і Сірох (са-тычнайная праграма).
22.55 Аб'ектуў.

17 ЛІПЕНЯ, СУБОТА

06.00, 09.00 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца». 09.05 «Слова жанчыне». Шматсер. фільм. 10.00 «Вылік-4». Шматсерыны фільм.
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Чакай мяне». Беларусь.
12.00 «Малахай +».

12.45 АНТ прадстаўляе: «Зваротны адлік». 13.40 Фільм «Старыны сын». 16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 «Мой радавод». 17.10 «П'ер Рышар. Ніядучалівы шчагліў-чыкі». 18.10 Фільм «Французы».
19.55 АНТ прадстаўляе: «Чакай мяне». Беларусь.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Драма «Эрын Брокавіч».
23.25 Фільм «Тры гісторыі».

06.40 «Афрамасік-2». Камедыйны серыял.
07.30 Фільм «Вясёлыя сон або смех скрэз склэзы». СССР, 1976 г.
09.40 «Дабро пакаліца». 10.00 «Крокі да поспеху».
10.55 «Мінск і мінчане». 11.30 «Салдаты. Залатыя серыі». 13.00 «Новыя падарожнікі дыльтанта».
13.40 Фільм «Хочае - верыц, хочаце - не...». СССР, 1964 г.
14.55 «Ваенная таямніца». 15.45 «Вільзьмо-невідзьмо». Агляд міжнароднага шоў-бізнесу.

16.30 «24 гадзіны». 16.45 «Наша справа». 17.00 «Літні горад». 17.45 «Фільмы «Пажоніміся, або ў крайнім выпадку стлесфануміся». Украіна, 2008 г.
19.30 «24 гадзіны». 20.00 «СТБ-спорт». 20.10 Фільм «Ляты элемент». Францыя, 1997 г.
22.30 «Зорны рынг». 23.30 Фільм «Лядзізь». ЗША, 2005 г.
01.15 «Сакрэтныя матэрніялы». Серыял.

07.45 Эксцэнтрычная камедыя «Цяжкае жыццё дваяжэнца» (Італія).
09.25 Нашы тэсты.
10.00 Жансавет.
10.45 Свяя кампанія.
11.25 Мультфільм.
11.35 Фантастычны серыял «Госця з будынку» (СССР), 1-я, 2-я, 3-я серыі.
14.55 «Запал па культуры».
15.40 Рамантычная камедыя «Дарога анейлад» (Італія).
18.00 VIII Міжнародны дзівачыя музычны конкурс «Віцебск-2010». Дзень другі.
19.40 «Летні жарт з...» / «Гумарыстычнае грамада» (Расія).
20.10 Музычная меладрама «Ганна» (Расія).
22.10 Жывы гук.
22.55 Гістарычная драма «Царазабойца» (Расія).
00.35 Альбартунія.

07.00 Фільм «Жэнія, Жэнечка і Кацоша». 08.25 Камедыя «Граф Монтэнгра». 10.15 «Ранішняя пошта».
11.00 Весткі.
11.15 Фільм «Старэйши сын». 14.00 Весткі.
14.15 «Уся Расія». 14.30 «Пакой смеху». 15.25 Фільм «Сем старых і адна дзяўчына».
17.05 «Суботні вечар». 19.00 Весткі.
19.25 Дээтаўтыў «Смерць па завяшчанні». Расія.
21.20 Тэлесерыял «Даішнікі». Расія, 2008 г.
23.25 Фільм «Ад турмы і ад торбы...». Расія, 2008 г.
01.05 Фільм «Смерць у кіно».

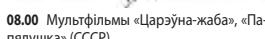
12.10 Фільм «Не магу сказаць «быўай». 14.00 Весткі.
14.15 «Уся Расія». 14.30 «Пакой смеху». 15.25 Фільм «Сем старых і адна дзяўчына». 17.05 «Суботні вечар». 19.00 Весткі.
19.25 Дээтаўтыў «Смерць па завяшчанні». Расія.
21.20 Тэлесерыял «Даішнікі». Расія, 2008 г.
23.25 Фільм «Ад турмы і ад торбы...». Расія, 2008 г.
01.05 Фільм «Смерць у кіно». 01.15 Фільм «Смерць у кіно».

01.00 Баявия мастацтвы. Байкоўскі клуб.
02.00 Веласпорт. «Тур дэ Франс». 02.55 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
07.00 Аб'ектуў.
07.20 На колах (аўтамабільны тэлекасопік каналу «Німецкая хвалья»).
07.50 Форум (ток-шоу): «Сантэнхіка выклікалі?»
08.30 Кулінарны падарожнік Роберта Макловіча.
08.55 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).
09.20 Макрафон: фестываль «Be Free-2008»: выступ гурта «Taw Maizer».
09.55 «Папялушка», тэлесерыял: 27 сэрыя.
10.15 «Надзвычайны прыгодніцкі падарожнік Цюхці», мультсериял.
10.35 «Элі Макблі», тэлесерыял: V сезон, 2 сэрыя.
11.25 «Вінаватыя сэрцы», драма, 1999 г., ЗША.
17.00 Аб'ектуў (агляд падзеяў дні).
17.05 Кулінарны падарожнік Роберта Макловіча.
17.30 «Элі Макблі», тэлесерыял: V сезон, 3 сэрыя.
18.15 «Гадзівчычай прыгодніцкі падарожнік Цюхці», мультсериял.
18.30 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 году германіі. Жанчыны. Групавы этап. Гана-Пайўневая Карэя.
19.00 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 году германіі. Жанчыны. Групавы этап. Англія-Мексіка. Прамая трансляцыя.
21.00 Бокс.
23.00 Веласпорт. «Тур дэ Франс». Агляд.
26.00 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
00.30 Ранішняя пошта». 01.00 Весткі.
10.30 «Ранішняя пошта». 11.00 Весткі.
11.15 Дакументальны фільм.

07.00 Фільм «Не магу сказаць «быўай». 08.30 «Юрмала». Фэст гумарыстычных праграм.
10.30 «Ранішняя пошта». 11.00 Весткі.
11.15 Дакumentальны фільм.

07.20 Кулінарная праграма «Смачна з Барысам Бурдой».

18 ЛІПЕНЯ, Нядзеля

- 08.00 Мультфільмы «Царёуна-жаба», «Палілушка» (СССР).
09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
09.05 «Арсенал».
09.35 «Зброя». Цыкл дакументальных фильмай (беларус).
09.50 Альманах вандравання.
10.15 Кулінарнае шоў «Хухар дома» (ЗША).
10.40 «OFF STAGE LIFE».
10.55 «У свеце матараў».
11.30 «Nota Bene».
12.10 Семейная драма «Дзеци Ванюшыя».
14.00 «Залатая Віцязь» славянскага братства. Перадача 2-я.
14.30 Хранікальна-дакументальны цыкл «Гарачыя кропкі» (беларус).
15.10 Навіны рэгіёна.
15.30 Мастика-публіцыстычны фільм «Знак лёсу» (Беларуское тэлебачанне).
16.25 Эксперыментальная комедыя «Супергеройская кіно» (ЗША).
18.05 Суперлата.
19.05 Дакументальная-гістарычны цыкл «У пошуках ісціны» (Украіна).
19.35 Дакументальная-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).
20.30 «Спорлатко 5 з 36». Забаўляльнае шоў.
20.50 «КЕНО».
21.00 «У цэнтры увагі».
22.05 Прыгодніцкая комедыя «Мядовы месец Каміль» (Вялікабрытанія).
23.45 «Славянскі базар у Віцебску-2010». «Танцы да рэніцы».

- 14.10 Фільм «Чалавек з бульвара Капуцына».
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 «Гарды-героі. Ленінград».
17.30 «Падаруй мне жыцце!». Дакументальны фільм.
18.05 Камедыя «Анёлы Чарпі-2».
20.00 Контуры.
21.05 Прэм'ера. «Алімпіяд-80. 30 гадоў пасля».
23.35 Дэтэктыў «Парыжскі антыквар».

- 07.15 «Афрамаскіч - 2». Камедыйны серыял.
08.05 Фільм «Дзялолекс». Германія - ЗША.
09.30 «Луціланарама».
10.00 «Відавочнікі прэдстаўляе: самае смешнае».
10.50 «Вялікі сняданак».
11.30 «Салдаты. Залатыя серыі».
13.15 «Добры дзень, доктар!».
13.50 «Дарагая перадача».
14.30 Фільм «Аўданэнь». СССР, 1955 г.
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Асаўтынінтарас».
17.20 Кантрол М. Задорнова.
19.00 «Луціланарама».
19.30 «Прызыён».
20.40 Фільм «Лугар». Францыя, 1996 г.
22.35 «Професійны бокс».
23.30 Фільм «Марта». Германія, 1974 г.
01.30 «Сакрэтны матэрыяль».

- 07.05 «Смачна с Барысам Бурдой».
07.35 Музычная меладрама «Ганна» (Расія).
09.20 Нашы тэсты.
10.00 Школа рамонту.
11.15 Мультфільм.
11.25 Фантастычны серыял «Госцы з будучыні» (СССР), 4-я 1-я, закл., серыі.
13.40 «Правы чалавека».
13.55 Гаспадар.
14.25 Дакументальны фільм «Праз стагодзі. Сентыментальная падарожжа па Браслаўшчыне» («беларусфільм»).

- 14.50 Дакументальны цыкл «Неверагодны історыі каҳання» (Украіна).
15.55 Меладрама «Інфант» (Украіна).
18.00 VIII Міжнародны дзіячы музычны конкурс «Віцебск-2010». Гала-канцэрт.
19.40 Смешная часіна.
20.20 Тэлебарометр.
20.40 Экцэнтрычна камедыя «Такое жыццё» (Італія).
22.40 Свая музыка. Працяг.
23.10 Класічная меладрама «Замужняя жанчына» (Францыя).
00.45 Альбартутнія.

- 07.00 «ХА». Маленькая камедыя.
07.30 Дэтэктыў «Смерць па завяшчанні». Расія.
09.05 Тэлесерыял «Дайшнікі». Расія, 2008 г.
11.00 Весткі.
11.10 «Сам сабе рэжысёр».
12.10 Фільм «Ад турмы і ад торбы...». Расія.
14.00 Весткі.
14.20 «Смеханарама Яўгенія Петрасяна».
14.50 «Сумленны дэтэктыў».
15.20 Дэтэктыў «Ралі».
17.10 Прэм'ера. «Смяяцца дазвяляеца».
19.00 Весткі.
19.25 «Шэрлак Холмс і доктар Ватсан. Наряджэнне легенды». Дак. фільм.
20.25 Прэм'ера. Фільм «Восенскія кілоты». 2009 г.
22.15 Вострасюжтны фільм «Трэці лішні». Расія, 2007 г.
00.10 Фільм «Чужыя тут не ходзяць».

- 07.40 Мультфільм.
08.00 Сέння.
08.20 «Дзікі свет».
08.45 «Іх норавы».
09.20 «Ямі дома!».
10.00 Сέння.
10.20 «Першая кроў».
10.50 «Крамлеўская жонкі».
11.50 «Дачны аркада».

- 13.00 Сέння.
13.20 «Лепши горад Землі».
14.10 Прыгоднікі балвік «Бібліятэкар-3: Праклён чашы луды».
16.00 Сέння.
16.20 «І зноў добры дзэні!».
17.10 «Злачынства будзе раскрыта».
19.00 Сέння.
19.30 «Чытасардзечнае прызнанне».
20.00 Дэтэктыўны серыял «Дарожны патруль».
00.00 «Футбольная ночь».
00.30 «Асабліва небяспечны!».

- 09.30 Ралі. Ралійная серыя IRC у Партугалиі (Акарапш). Дзень 3-і.
10.00 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 гадоў у Германіі. Жанчыны. Групавы этап. Англія-Мексіка.
11.30 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг» (Брэндс Хэтч, Вялікабрытанія). Кваліфікацыя.
12.00 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг» (Брэндс Хэтч, Вялікабрытанія). Warm-up. Прамая трансляцыя.
12.30 Веласпорт. «Тур да Франс». 13-ы этап.
13.40 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
13.45 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг» (Брэндс Хэтч, Вялікабрытанія).
19.15 Футбол. Чэмпіянат Еўропы да 19 гадоў у Францыі. Групавы этап. Францыя-Нідерланды. Прамая трансляцыя.
21.00 Футбол. Чэмпіянат Еўропы да 19 гадоў у Францыі. Групавы этап. Францыя-Нідерланды. Прамая трансляцыя.
21.20 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).
21.30 «Багон (сатырычна-забаўляльная праграма).
20.30 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).
21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
21.30 Побач з намі (інфармацыйна-публіцыстычна праграма).
21.50 Фільматэка майстру: «Пад покрывам нябесаў», маст. фільм, 1990 г., ЗША-Італія-Вялікабрытанія.
00.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».

- 00.30 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг» (Брэндс Хэтч, Вялікабрытанія).
01.00 Мотаспорт па выхадных.
01.15 Веласпорт. «Тур да Франс».
02.10 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
02.15 Мотаспорт па выхадных.

07.00 Аб'ектыв.

07.10 Еўропа сέння.

07.40 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).

07.55 Паліванне на дзвіосы.

08.10 «Вацлаў Іваноўскі», эпрактаж, 2009 г.

08.30 Макрафон: «Minsk-Mixt-2008»; канцэрт гурта «Ветах».

08.45 Аб'ялічча таталітарызму: «Сіла бяцсельных», дак. фільм, 2009 г., ЗША.

10.05 Кулінарныя падарожнікі Роберта Макловіча.

11.30 «Надзымайчай прыгодніцкія падарожнікі Ёхіма», мультсерыял.

10.45 «Элі Макблі», тэлесерыял: V сезон, 3 серыя.

11.35 «Гтан Фроўм», маст. фільм, 1993 г., ЗША.

17.00 Кулінарныя падарожнікі Роберта Макловіча.

17.25 «Зямяніца крэпасці шыфраў», тэлесерыял: 3 серыя.

18.15 Дакументальная гадзінка: «Кіно і катэлікі», дак. фільм, 2008 г., беларусь.

19.30 «Надзымайчай прыгодніцкія падарожнікі Ёхіма», мультсерыял.

19.35 «Загадкі Мэрдака», дэтэктыўны серыял: ч. 2, 2 серыя.

19.25 «Вагон (сатырычна-забаўляльная праграма).

20.30 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).

21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».

21.30 Побач з намі (інфармацыйна-публіцыстычна праграма).

21.50 Фільматэка майстру: «Пад покрывам нябесаў», маст. фільм, 1990 г., ЗША-Італія-Вялікабрытанія.

00.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».

- 07.00 «Нядзельная раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Надзельная пропаведзь.
09.20 Серыял «Мая выдатная наяня».
09.55 «Ціапапутнія нататкі».
10.15 Пакуль усе дома.
11.10 «Шчасце ёсць!».
12.00 «Фазэнда».
12.35 «Прыгоды Аленаўскі і Яромы». Анимацийны фільм.

Шаноўныя чытачы!

Газета «Новы час» працягвае падпіску. Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў праз пошту або праз банк. Нашы рэкламы:
нумар рабунку: 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11.

Падпіска на «Новы час» праз пошту

- Ідзем на бліжэйшае паштовае аддзяленне.
- На ПАШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашавога пераводу ў лічбах і пропісах.
- У граffe «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
- Ніжэй указаваем адрас.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпісі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпісі за адзін месец — 500 рублёў (на адзін месец — 2000 рублёў).

Падпіска на «Новы час» праз банк

- Ідзем у аддзяленне банка і на адмысловым бланку пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
- Указаваем суму аплаты і здзіяснім пералік грошай.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпісі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпісі за адзін месец — 500 рублёў (на адзін месец — 2000 рублёў).

Для тых, хто прымае рашэнні!

Новы час

www.novychas.org

БЕЛАПОЧТА

ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД

Ф. ПС 112

ВЫРУЧКА ☐	НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ ☐	№ _____ (вход, по карте отправки)
(сумма цифрами)		(сумма прописом)
ПОЛУЧАТЕЛЬ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанка», код 153100739, УИН 190790926		
КУДА 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 почтовый код, адрес получателя, телефон)		
ОТПРАВИТЕЛЬ _____ АДРЕС _____		
Доставка ☐	уведомление ☐ простое ☐ заказное ☐ электронное	(назначение платежа) (письменное сообщение)

Отметки отделения почтовой связи места приема:
(почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.)
№ перевода по ф. 5 _____
Время приема _____ ч. ____ мин.
Подпись _____

КВІТАНЦІЯ

ЧИУП «Час навінаў»
(получатель платежа)
отд. №539 ОАО «Белінвестбанка»
(наименование банка)

Счет получателя	3012741108019	Лицевой счет	Код 739
УНП*	190790926		
(фамилия, имя, отчество, адрес)			
Вид платежа		Дата	Сумма
Період подпискі указывает абонент			
Плательщик			
Кассир		Пеня	Всего

КІНО

БАЦЬКА ЎСІХ БЛАКБАСТЭРАЎ

Іван БІЧ

35 гадоў таму на экраны
выйшаў фільм «Сківіцы».
Пасля гэтага лета стала
галоўным сезонам
кінапрэм'ераў.

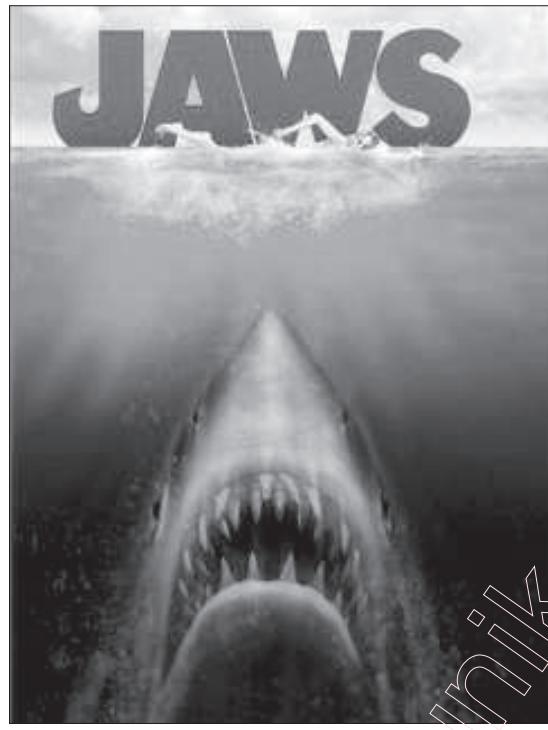
Да чэрвеня 1975 года лета лічылася мэртвым сезонам у свеце кіно. Панавала думка, што людзі ў гэты час аддаюць перавагу адпачынку на прыродзе, а не ходзяць на прэм'еры.

Увогуле, да выхаду «Сківіцаў» прэм'еры былі элітным і амаль зачіненым мерапрыемствам. Новыя стужкі доказаніяўшася ў 5-7 кінатэатрах буйных гарадоў. Такая практыка здавалася дасцакова лагічнай з пункту гледжання эканомікі. На прэм'еры прыезджалі мясцовыя пракачтыкі, якія набывалі копіі для паказу ў малых лакальных кінатэатрах. Нават такія апрыёры паспахоўвалі фільмы, як «Хроніка Бацька-2», спачатку паказалі толькі ў некалькіх кінатэатрах.

Летам 1975 года ёсць кардынальна змянілася. Кінакампанія «Universal», на якой былі створаны «Сківіцы», вырашила паказаць карціну 20 чэрвеня па ўсім краіне, у 445 кінатэатрах. Выхаду папярэднічала незвычайная на той час рэкламная кампанія.

«Universal» не пралічылася. Памеры даходаў ад продажу квіткоў на карціну вярнулі прадстаўленне пра магчымасці кіна-бізнесу. «Сківіцы» сталі першымі фільмамі ў гісторыі, які прынёс яго стваральнікам больш за 100 мільёнаў долараў прыбытку. За адно толькі лета 1975 года стужку паглядзелі 67 мільёнаў амерыканцаў! Менавіта пасля той прэм'еры ў кінематографе замацаваўся тэрмін «блакбастэр».

Аказалася, што менавіта ў час летніяя адпачынку людзі валам ваяльць у залы кінатэатраў. Гэта была сапраўдная рэвалюцыя. Каляндарныя схемы ўсіх вядучых кінастудый быў перагляданыя такім чынам, каб выдаваць самыя якасныя прадукты менавіта да пачатку сезона летніяя адпачынку.

«Сківіцы» сталі першым фільмам у гісторыі амерыканскага кінематографа, які прынёс яго стваральнікам больш за 100 мільёнаў долараў прыбытку

Тыя, хто гэта не зрабіў, кусалі локі. У наступным годзе поспех «Сківіцаў» пастаўляў «Омён». Яшчэ праз год, у 1977-м, абсалютным лідэрам пракату сталі «Зорнія войны», якія таксама выйшлі на экраны ўлетку.

Аднак, натуральна, поспех «Сківіцаў» звязаны не толькі з асаблівасцямі пісцікі глядчаў у час канікул і адпачынку. Тут спраўлялася некалькі фактараў.

Па-першую, трэба аддакаць належнае прадзюсерам кампаніі «Universal». Яны першыя зварнулы ўвагу на апоеўсць Пітэра Бенчлі «Сківіцы», якая ў 1974 годзе з'явілася на кніжным рынку ЗША.

Якія, хто гэта не зрабіў, кусалі локі. У наступным годзе поспех «Сківіцаў» пастаўляў «Омён». Яшчэ праз год, у 1977-м, абсалютным лідэрам пракату сталі «Зорнія войны», якія таксама выйшлі на экраны ўлетку.

Аднак, натуральна, поспех «Сківіцаў» звязаны не толькі з асаблівасцямі пісцікі глядчаў у час канікул і адпачынку. Тут спраўлялася некалькі фактараў.

Па-першую, трэба аддакаць належнае прадзюсерам кампаніі «Universal». Яны першыя зварнулы ўвагу на апоеўсць Пітэра Бенчлі «Сківіцы», якая ў 1974 годзе з'явілася на кніжным рынку ЗША.

У выніку ветэрэн другой сусветнай вайны, ракік і эксперт з нацыянальнага інстытута аўтографіі, адпраўляючы ў мора, каб

сустрэцца не проста з акулай, а з сапраўды велізарнай, дзесяціметровай машынай для забойства. На працягу двух дзён і адной ночы працягвалася барабца паміж людзмі і акулай, у выніку акулу ёсць ж удаеща зінчыць.

Апоеўсць належала да жанру таннага фікшна. «Гумка» — як называюць такога кітапту кнігі ў ЗША. Яе маставаць каштоўнасць была вельмі спрэчнай. Знаўцы літаратуры адразу вылічылі, што галоўныя характеристы герояў злізаны ў Германа Мэрвіла, Генрыка Ібсена і іншых класікаў літаратуры, якія пісалі пра мора. Аднак на «Universal» вырашылі зрабіць з «гумкі» цукерку. Да Бенчлі даслалі сцэны, якія адаптаваў кнігу для здымкаў.

На гэтым «Universal» не супакоіўся. Было вырашана інвеставаць у праект шалёныя грошы. Толькі механічная фігура акулы каштавала 2 мільёны долараў. Самая смешная, што яна ў першы здымачны дзень узяла і пайшла на дно. Давялося рамантаваць. Дарэчы, вечныя праблемы з бутафорскай акулай прымусілі стваральнікаў шукаць новыя формы перадачы прысутнасці пагрозы. Так з'явіўся класічны кадр — дрыжанне хваляй на вадзе, якое сімвалізуе набліжэнне акулы. Важную ролю таксама адыграла музыка. Тэма са «Сківіцамі» (аўтар Джон Уільямс) увайшла ў апошні юніверсальны альбом.

Думаеца, аднак, што галоўным сакрэтам поспеху стаў

талент маладога Стывена Спілберга.

На той момант у яго паслужным спісе было толькі два неўялікія па бюджэце фільмы. «Сківіцы» сталі яго пропускам у эліту Голівуду. Спілберг здолеў не проста зрабіць добры фільм. За кошт інтыгі і атмасфэры на экране ён выклікаў у людзей жывёльныя, амаль міфічныя, страхі, якія сідзяць глубока ў чалавечай падсвідомасці.

Цікава, што сам Спілберг слаба верыў у поспех сагі пра акулу-людзяка. З драннага надвор'я фільм здымалі не 55, а 153 дні. Апошнія сцэны ў моры здымалі без Спілберга, які блёгаваў, што зляя на яго каманда папросту выкіне яго з карабля.

Аднак фільм, які было сказана вышэй, пераўышоў усе чаканні. Як прыклад — па матывах стужкі было знятага трэх сіквелів, зроблены на безліч гульняў для камп'ютарапаў і г.д.

Пасярэлі ад трывалыму карціны хіба што ўладальнікі пляжаў. У тым жа 1975-м яны пададлі на «Universal» ў суд, бо колькасць аматараў плаваць у моры вельмі скарацілася — так усе бяяліся акул.

Другой групай ахвяр «Сківіцаў» сталі... акулы. Менавіта так сцвярдзілі ў 1975 годзе ахўнікі жывёльнага свету. На іх думку, карціна — суцэльна міф пра акул, якія на самай справе дасцакова мірныя істоты. Аматары жывёл нават стварылі тады рух у абарону імдзік акул.

ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Паводле меркавання назіральнікаў, шмат што кажа на карысць таго, што выкryвальныя фільмы адлюстроўваюць пазіцыю расійскіх улад і былі створаны па іх заданні. Аналітыкі лічаць, што на гэта паказваюць прынамсі два фактары — відаўчыні контролю расійскіх уладаў НТВ і Russia Today і адкрытае раздражненне, з якім ставіцца адзін да аднаго расійскі і беларускі прэзідэнты. Апошняй рознагалоссі паміж Москвой і Мінскам, зрешты, нікога асабліва не здзівілі. Гэта не першая буйная палітычная свярдка паміж Расіяй і Беларуссю. На расійскім экране ў розны час з'яўляліся фільмы, якія негатyвна паказваюць беларускага прэзідэнта. Кожы раз пры гэтым Аляксандру Лукашэнку ўдавалася таго, інакі дамовіца із прэзідэнтам Ельцыным, і з прэзідэнтам Пуціным. Эксперты не выключаюць, што беларускі прэзідэнт дамовіца і са Дзмітрыем Мядзведевым.

«Voice of America» (ЗША)

Сам прэзідэнт Лукашэнка ў памятным інтэрв'ю «Euronews» ні словам не аబомвіўся пра Саюзную дзяржаву. Здаецца, гэты праект прыйшоў да свайго лагічнага канца. Не трэба быць неамаркістам, каб зразумець немагчымасць спалучzenia беларускага салідарнага сацыялізму з гэтым востравом «чалавечым тварам» і біорактычна-алігархічным капіталізмам у Pacii. Тут зліцё (паглынанне) Украіны з Pacіяй выглядае больш зразальным, паколькі капіталу (які, як вядома, не мае нацыянальнасці) не перашаджаюць нікія інштытуцыя-дзекарніяны прыкрасы. Прасцей какучы, немагчыма ўтрымліваць пад адным дахам беларускую карову Milku і расійскую мяедзведзя ў ці вайка, які нічога не вырабляе, але мае патрэбу ў жывім мясе.

«День» (Украіна)

Нацбанк беларусі прагнавае крах фінансавай сістэмы краіны. Прызнаюць, што бюджет краіны мае сур'ёзныя праблемы. Варыянтаў вы-

ходу ў Мінску два. Або будзе знойдзены крэдытор ці фундатар, які дасць Мінску да канца года 10 мільярдаў долараў, або Нацбанку давядзецца дзялваць нацыянальную валюту. Эксперты прагназујуць развал беларускага эканамічнага цуда ўжо ў наступным годзе. Тлумачыцца ён прости: струмень танных энергарэсурсаў у Беларусь крэмль перакрый наазуджыў, а адносны дабрабыт краіны будаваўся якраз на гэтым.

«Эксперт» (Pacія)

што гэта непрымальная і «супляречыца нацыянальным інтэрсам Польшчы». Ён адзначыў, што Варшава павінна весці прымірыць перамовы з Лукашэнкам і рабіць эта больш цвёрдым. Больш таго, ён адмыслова дадаў, што трэба пашыраць падтрымку наўрадавых арганізацый, якія дзеінічайцца на беларускай тэрыторыі, не абліжоўваючыся адным толькі Саюзам паліякаў Беларусі.

«Рабкор» (Pacія)

Беларусь павінна выдаць Курманбека Бакіева. Але пакуль цікава сказыць, выдаесь ці не. Але адназначна, што экс-прэзідэнт там доўга не пратрымаецца. Сведчаннем таму можа служыць наядуная заявіца міністра замежных спраў Беларусі Сяргея Мартынава, які адзначыў, што ні пра якое зараблянне палітычных дыўзіндай гаворкі не ідзе, усё будаваўся на палітыцы чалавечага спачування. Сам Бакіца не дуран, выдатна адсочвае выказванні сусветнай супольнасці.

«24 kg» (Кіргізія)

ЗАМЕЖЖА

▼ МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

КАЗАХСТАН. НАЗАРБАЕЎ НЕ ХОЧА БЫЦЬ «ЕЛБАСЫ»

Цікава філалагічна палеміка разгарнулася ў Казахстане з прычыны надання прэзідэнту Нурсултану Назарбаеву тытула «Лідер нацыі». На казахскую мову «лідер нацыі» перакладаецца як «елбасы». Гэтае слова, дарэчы, прыдумаў у 1997 годзе рэдактар газеты «Прэзідэнт і народ». Аднак «елбасы» гучыць для славянскага вуха неяк не вельмі прыгожа. Таму шэраг афіцыйных выданняў выступіў з інцытатывай называць лідера нацыі — «саруар». «Саруар» у перакладзе з казахскага — «пастух авечак». На іх думку, «не ўсе разумеюць значэнне слова «нацыя». Вобразна кажучы, у атараты можа быць шмат авечак. У кожнай сваі, можна сказаць, «нацыянальнасць». Калі аб'яднаць усіх авечак, то будзе «нацыя», а лідэрам атараты, як вядома, з'яўляецца пастух — «саруар». Палеміка працягваецца. Цікава, што журналіст выдання «Прэзідэнт і народ», аўтар тэрміну «елбасы», згодны з тым, што «елбасы» — гэта не лепшае слова. «Треба шукаць новы сінонім, які яшчэ больш звяза народ і прэзідэнта», — кажа ён.

На матэрыялах казахскай прэсы

РАСІЯ.

ЗЮГАНАЎ МАДЭРНІЗУЕ МАРКСА

Галоўным вынікам пленума Камуністычнай партыі Расійскай Федэрациі, які адбыўся на начатку ліпеня ў Маскве, стала рашэнне «мадэрнізаваць марксізм-лініенісцкую вучэнне», каб інтэрграваць у партыю новых маладых актыўістаў (толькі ў гэтым годзе ў КПРФ, калі верыць агучаным лічбам, прышло 9 тысіч чалавек). Другая задача мадэрнізацыі ідэалогіі — кансалідаваць партыю. Апошнім часе use сталі сведкамі шэррагу бунту нізовых і рэгіянальных структур КПРФ супраць цэнтру. Самы апошні прэзідэнт — раскол партыйнай арганізацыі Уладзімір Слюсарук. Зюганau і яго прыхільнікі лічаць, што чыннікам анархіі з'яўляецца адсутніцца адзінай ідэнітай канцепцыі. Галоўным элементам мадэрнізаванай дактрины КПРФ будзе барацьба за канкрэтную альтэрнатыву, а не за ідэалы грамадскіх лад. Важнай дзялатыні новай ідэалогіі стане «вырашэнне рускага пытання». Гучыць гэты тэзіс наступным чынам: «Калі рускі народ, які складае большасць у Расіі, будзе жыць добра, то і астатнім нацыянальнасцям дрэнна не будзе. Задачы рашэння рускага пытання і барацьбы за сацыялізм па сваёй сутнасці супадаюць».

На матэрыялах расійскай прэсы

ТУРЦЫЯ. КАНЕЦ АТЫГЛАБАЛІЗМУ

Як правал трактует прэса вынікі 6-га Еўрапейскага сацыяльнага форуму (ESF), які прайшоў у Стамбуле. У мерапрыемстве, якое лічыцца галоўным з'ездам еўрапейскіх антыглабалістіў, узлі ўздел не больш за 7 тысіч чалавек. Для параду, у першых ESF у Фларэнцыі, Парыжы і Лондане было каля 40–50 тысяч узделнікаў. Эта пры тым, што на дэвры эканамічнай крізіс, а побач са Стамбулом знаходзіцца Грэцыя, якая ідзе ў авангардзе пратэсту супраць сусветнага эканамічнага парадку. Невялікая аўдыторыя не дазволіла казаць пра значэнне прынятых на форуме рэзалюцый для сацыяльнага руху ў Еўропе. Ініцыятары бачаць галоўным прычынай правалу ў тым, што Стамбул знаходзіцца на задворках Еўропы, і дабраца сюды не вельмі зручна. Праўда, ёсьць яшчэ адзін вельмі важны чыннік. Форум у Стамбуле эксперыментальны. Усе папярэдніе ESF праходзілі ў гарадах, дзе ва ўладзе знаходзіліся левыя партыі, якія фактычна дамагаліся арганізацыі мерапрыемства. Стамбульскі муніцыпалітэт кантролююць ісламскія кансерватывы, якія аказаліся слабую інфармацыйную і тэхнічную падтрымку арганізатарам. Але антыглабалізм, як кажуць яго адэpty, хаваць яшчэ вельмі рана. Казаць пра перспектывы руху больш дакладна можна будзе праз два гады, калі адбудзеца ESF-2012.

На матэрыялах «Junge Welt» (Германія)

ФОРУМ

ХОЧАШ ЗАМУЖ — НАСІ ПАРАНДЖУ!

Алег НОВІКАЎ

Рашэнне ўладаў шэррагу еўрапейскіх краін забараніць жанчынам насыць паранджку і хіджаб выклікала цікавыя дэбаты ў ісламскіх краінах.
Прапануем агляд інтэрнэт-форуму Сярэдняй Азіі на тэму стаўлення да нашэння паранджы.

Нагадаем, што вясной гэтага года парламент Бельгіі прыняў закон, які разглядае нашэнне паранджкі крымінальным злачынствам. Пазней аналогічны закон быў прыняты ў суседній Францыі. Зараз яшчэ ў некалькіх краінах (Іспания, Аўстрый, Швейцарыя) упэўнёвовая палітычныя сілы заклікаюць пайці шляхам белгійца і французаў.

У сярэдняй Азіі таксама існуе проблема ісламскага жаночага адзення. Улады разглядаюць паранджу, хіджаб як праўзу ісламізацыі грамадства. Ва Узбекістане і Таджыкістане ўжо прыняты закон, якія забараняюць нашэнне паранджкі ў публічных месцах. Праваабаронцы кажуць, што на ціперашні дзень у тым жа Узбекістане за кратамі аказаліся тысячи паслядоўнікаў неформальных мусульманскіх арганізацій, сядзячіх ёсць шмат жанчын. Некаторыя з іх, па словам экспертаў, пакараныя за тое, што прытымліваліся кансерваторыйных канонаў ісламу ў адзенні.

Так ці інаки, працэсы ў Еўропе актуалізавалі пытанне, як грамадзяням рэспублік Сярэдняй Азіі ставіцца да нашэння паранджкі.

Парарадаксальна, аднак, калі меркаваць па дэбатах, большасць з карыстальнікаў папулярных інтэрнэт-форуму Сярэдняй Азіі вітае жаночую моду на паранджу і хіджаб.

Перш за ўсё, гэта перакананыя вернікі: «Твоя жонка, дочкі і сёстры нахадзяцца напалову аголенімі, няхай радуюць вока чужыніцай», — піша нехта Сайд. — А мы, мусульмане, не жадаєм, каб на нашых жанчын нехта пляціў вока і кройдзіў словам і скептыкі. Яны не вераць, што

справай. Бог патрабуе ад жанчын пакрываць свой твар».

Аднак значна больш у лагеры прыхильнікаў паранджкі абаронцаў маралі. Людзей, якія лічаць, што паранджу стане дамбай на шляху деградацыі нораваў. «Калі нашы дзяўчыні ходзяць напалову аголенімі, з 15 гадоў п'юць, паляць — гэта нармальная. А калі дзяўчыны апранула hustку, то гэта «дзікія традыцыі арабаў» (Азаль).

Для шмат катоў паранджка — гарантыя моцных сямейных вузau. Нехта Азлан піша: «Я сам вельмі руйніўны чалавек і не жадаю, каб мужчына глядзеў на маю жонку. Тому хадеў бы, каб мае другая палаўала ў хіджабе. У мене ўтакім разе душа спакойнай і ў сям'і піх». Да пазіцыі Азлана блізкая думка жанчын, якія адзначаюць: «Як жа сасам хочацца апрануць нешта чорнае. Каб ніхто не глядзеў на цыбе. Гэта ўсё з-за вас, мужыкі».

Ёсць шмат іншых аргументаў: «Мне дзяўчыні ў доўгіх спадніцах здаюцца больш прыгожымі, чым тыя, хто ходзіць у вузкіх джынсах кітайскай вытворчасці. Як наадакуць гэтыя ёрлікі абіцяжку».

Права на нашэнне хіджаба таксама звязаюць з правамі чалавека. «Забараніць насыць хіджаб — гэта парушэнне права чалавека на свабодны выбар адзення. Каму можна перашкодзіць хіджаб? Чыё права парушаецца, калі мусульманка ходзіць на вучобу ў хіджабе? — пытаюцца некаторыя наведальнікі форума.

Аднак не ўсе думаюць так. Самыя аргыўнальныя праціўнікі хіджаба — гэта туцьшыя нацыяналісты, якія бачаць у хіджабе элемент чужынскай арабскай культуры. Казахскі блогер пад мініштром Мусульманін сцвярджае: «Вельмі кепска, што ў Казахстане расце колкісць дзяўчын на хіджабах і нават пацярпіць за гэта».

— Тэндэнцыя хадзіць у хіджабе мае ўстойлівы рост, што, у сваю чаргу, ёсьць наступства росту ў ролі гендернай неравенства. А іслам у аўтарытарных краінах Сярэдняй Азіі — часам адзіная надзея на нешта новае, справядлівае і лепшае.

шматок тканіны — панацея ад занядыада. Адзін з іх, блогер «Алма-Ата», палемізуе са сваім апанентам: «Вы думаеш, што калі жанчыны апрануть паранджкі, не будзе парнаграфіі? Можна хоць тройчы ў дыван захінуцца і пры гэтым заставацца распушчанай. Звычайна ханжства і крывадушнасць. Вось гэта дрэнна».

Часам на форумах можна сустэрць людзей, якія блящаць, што хіджаб — гэта фрагмент радыкальнага ісламу. Юсуп піша: «Вельмі мяне стала палахва ўсё большая колькасць людзей на вуліцах з характэрнымі бародкамі ў цюбеціках і дзяўчынамі ў хіджабах і доўгіх сукенках. Так, глядзіш, і да экстремізму дабяжым. Хто б і што ні казаў, але ў наш час іслам, прынамсі яго немалая частка, вельмі па-экстремісцку ставіцца да навакольнага свету».

Знайшліся ў гэтай спрэчцы нават аматыры аргамісу. Іх прапануем вельмі арыгінальная: «Ва ўсім трэба быць памяркоўнымі. Не траба паранджкі. Нихай проста носяць сукенкі ніжэй кален» (Ахмед).

Увогуле, цалкам магчыма, што проблема паранджкі абласцюта штучная. Паштоту, закрываючы твар, у дзяўчыні больш шанс на выйсці замуж. Вось што піша адна жыхарка Ташкенту: «Я сама стала свядкай таго, як сядро жонкі расце попытна на дзяўчутаў у хіджабе. Калі 14-гадовая дзяўчына носяць хіджаб, да яе пачынаюць сватацца, пытанаць бальшою, калі агдадуць яе замуж. Дзяўчутаў у хіджабе выдаюць замуж маладым. Нагрыпка, у міні атагніні шмат незамужніх дзяўчутаў, якія не носяць хіджаб. Аднак, калі бачыш на вуліцы дзяўчыну ў хіджабе, нельга думыць, што яна абавязково пераканана мусульманкай. Паколькі магла апрануць хіджаб толькі для таго, каб выйсці замуж».

З усяго гэтага разумела толькі адно (і ў гэтым пагаджаючы працэсівікі аўтобусах лагераў) — тэндэнцыя хадзіць у хіджабе мае ўстойлівы рост, што, у сваю чаргу, ёсьць наступства росту ў ролі гендернай неравенства. А іслам у аўтарытарных краінах Сярэдняй Азіі — часам адзіная надзея на нешта новае, справядлівае і лепшае.

МОВА

ЯК ПАДЗЯЛІЦЬ БЕЛЬГІЮ

Алег ПІТРОЎ

Фламандскія нацыяналісты
ўвесь час змагаліся за
роўнасць фламандскай і
французскай мовы. Сёння
дасягнутая імі рэальная
двуімовнасць, магчыма,
галоўная гарантыві таго, што
Бельгія захаваеца як адзіная
дзяржава.

Вынікі апошніх выбараў у бельгійскі парламент шматлікія палітологі называлі першым актам расколу Бельгіі. Галоўным тръмфатаром на выбараў стала партыя «Новы фламандскі альянс», якая выступае за стварэнне асобнай фламандскай рэспублікі, якая, у свою чаргу, павінна стаць сібрам ЕС.

Адной з фішак партыі падчас выбарчай кампаніі была моўная тэма. Альянс дабівеца, каб усе, хто прыжывае ў Фландрыі, на працы і падчас афіцыйных канктаў ужывалі выключна фламандскую мову. Зарас франкамоўныя грамадзянінё Фландрыі фармальна маюць тых ж правы, што і фландаці.

Акцэнт на моўных пытанні — гістарычна традыцыйна фламандскага руху. Фактычна ён паўстаў як рух у абарону сваймы і правову тых, хто на ёй размаўляе.

Пачаць, аднак, трэба з таго, што адной з прычынаў рэвалюціі ў Бельгіі ў 1830 годзе, у выніку якой на карце з'явілася Каралеўства Бельгія, было моўнае пытанне. Тэрыторыя Бельгіі да 1830 года ўваходзіла ў склад Нідэрландій, дзе дзяржаўнай мовай была голандская. Нават культурна, этнічна, гістарычна і геаграфічна блізкія да голандаў фландаці часта не разумелі. Што ўжэ казаць пра поўдзені краіны, дзе ўсе размаўляюць па-французску.

Прынятая пасля рэвалюцыі канстытуцыйка краіны на словах гарантавала свободнае ўжыванне ўсіх моваў. Аднак на практицыказалася так, што прыярыйтэ мела мова арыстакраткі і чыноўнікаў. Апошнія карысталіся французскай, якая хутка неафіцыйна стала дзяржаўнай мовай. Так, у Брусселе, дзе ў 1830 годзе 95 працінтаў насельніцтва былі фландаці, не існавала ніводная вышэйшая школы, дзе б выкладалі па-фламандску. Зарас у Брусселе па-фламандску размаўляюць толькі 15 працінтаў ўжыходу.

У 1873 годзе ўсупереч паследуючай дзяржаўнай мове. У 1883 годзе на фландацкай дзволілі выкладаць у гімназіях і універсітэтах.

У 1898 годзе парламент прагласаваў Закон аб роўнасці. Паводле яго, фландацкая мова афіцыйна набывала статус роўнай з французскай. Эта справакавала

крызіс у парламенце. У адрозненіі ад фландацкіх дэпутатаў, франкамоўныя не жадалі вучыць мову суседзяў і не моглі разумець тэксты законопраектаў, якія ім прадстаўлялі калегі-фландаці. Адказам франкафону стала прапанава падзяліць дзяржаву на два моўныя рэгіёны — Фландрыю і Валонію. Адпаведны закон быў прыняты ў 1920 годзе.

Такім чынам, паўстала франкамоўная і фландацкая лінгвістычныя зоны. Межы гэтых зонаў лічачца адначасова адміністрацыйнымі межамі паміж Фландрыяй і Валоній.

Здавалася, фландаці дабіліся свайго. Аднак змагаючыся за рэальную двухмоўнасць, якую яны часта разглядаюць як элемент будучай дзяржаўнасці, фландаці дзіўным чынам замацавалі асновы бельгійскай дзяржаўнасці. Двухмоўнасць дала шырокія права для мясцовага самакіравання і моўных меншасцей.

Адпаведна Канстытуцыі 1960 года, муниципальныя саветы кожныя дзесяць гадоў павінны вызначаць, які лінгвістычны рожым дзеяньнічае на іх тэрыторыі. Такая практыка сапраўды праве. Некалькі муниципалітэтў за гады існавання закона перайшлі ў іншую моўную меншасць.

Адначасова моўная меншасць мае значныя культурныя права. Так, 16 башкью могуць патрабаваць стварэння для сваіх дзетак асабнага моўнага класа. Моўныя права меншасці — настолькі біялоческі пытанне, што некалькі разоў спраўса даходзіла да еўрапейскіх судовых інстанцый.

Акрамя таго, існуе праблема Брушеля, які гістарычна быў фландацкім горадам. Для фландацкіх нацыяналістаў аддаць Брушель франкафонам, якіх там зараз відавочна больш, — то ж самое, што для беларускіх назаўчыёдлы адмовіца ад тэзісу пра тое, што Вільня — беларускі горад.

Як на практыцы падзяліць Бельгію, у такіх умовах цяжка сказаць. Для гэтага патрабна каласальная юрыдычная праца, ломка традыцый і, перш за ёсё, аблежванне мясцовага самакіравання і прадстаўнікоў моўных меншасцей. Ці не лепш для фландацкіх нацыяналістаў шукаць дабрабыту для Фландрыі ў рамках адзінай Бельгіі, прызнаючы двухмоўнасць як гістарычны факт?

Між іншым, некаторыя гісторыкі кажуць, што нават Кук і Гётхальс — кумеры фландацкага руху — таксама былі двухмоўнымі, аднак чамусыці хавалі гэта падчас суду над імі. Аргументы прыхильнікаў такой пазіцыі дастаткова лагічныя. Кук быў гандляром, які даўно прадаваў рабу ў франкамоўных вёсках. Як ён мог не ведаць французскую мову? Што тычыцца Гётхальса, то ён працаў на чыгунцы. Па тагачасных правілах, на гэтую працу брылі выключна тых, хто свабодна размаўляў на мове Маль'ера.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

УГА ЧАВЕС

Кантакты з беларускімі афіцыйнымі асабамі, здаецца, не праходзяць Кінтара для венесуэльскага прэзідэнта. Венесуэльскія ўлады напярэдадні вераснёўскіх парламенцікі выбараў раскрылі змову апазіцыі, якая, быцам, збіраецца арганізаваць падчас выбараў тэрракти і замахі. Пралагам для такіх дэкларацый стаў арышт у адным з мясцовых аэропортў грамадзяніна Сальвадора Францыска Абарка. Па словам міністра ўнутраных спраў Венесуэлы, Францыска прыехаў у краіну з мэтай правесці шэраг правакацый, каб дастабілізаць сітуацыю напярэдадні выбараў. Пры этым рабіць сваю чорную працу ён павінен быў у шыркім кантакце запазычыць Францыску Абарку даўно шукаючу кубінскія спецыслужбы. Ён лічыцца арганізаторам выбуху на борце кубінскага самалёта ў 1976 годзе, вынікам якога стала смерць 80 грамадзян Кубы. Гавана абеінавае яго таксама ў тэракце ў адным з кубінскіх гатэлюў у 1999 годзе. У 2000-м учё той жа Францыску спрабаваў забіць Фіделія Кастро падчас ягонага візіту у Панаму. Нашто прыехаў Абарка ў Венесуэлу, цікава сказаць. Апазіцыя сцвярджае, што ніхкі кантакт з ім не падтрымлівае. Хутчэй за ёсё, арыштаванага адправіць на Кубу.

ЯРАСЛАЎ КАЧЫНСКІ

Хто б мог падумаць, што Качынскі, кандыдат на пасаду прэзідэнта Польшчы ад консерватыўнай партыі «Права і справядлівасць» (PiS), — паслядouны каталик і аматар традыцыйных сямейных кащоўнасцей — стаў не кандыдатам ад... гей. Усё пачалось з того, што Яцкі Адлер, выдавец інтэрнэт-парталу Gaylife.pl, прысвяченага барацьбе сексуальных меншасцей за свае права, заклікаў «блакітную» грамаду галасаваць за прадстаўніка PiS. Па яго словам, гэта будзе пакаранне для «Грамадзянскай платформы» (PO) і яе кандыдата Браніслава Камароўскага за тое, што яны не жадаюць прымаць закон, што гарантует хоць якія права аматарам нетрадыцыйнай сексуальнай арэнтынцы. Камароўскі хача і называе сібе лібералам, падчас кампаніі сапраўды заявіў, што «пытаць пра шлюбы гомасексуалістаў — гэта выдуманое пытанне». Пазіцыя Адлера адразу знайшла падтрымку сярод іншых актыўістаў руху за права гомасексуалістаў. Сам Качынскі не пракаментаваў той факт, што сексуальныя меншасці галасавалі за яго. У любым выпадку, іх галасоў аказалася занадта мала, каб Яраслаў Качынскі перамог на выбараў.

МУХАМЕД ХУСЕЙН

ФАДЛАЛА

4 ліпеня вялікія аяталу Лівана, хросны бацька ісламскага радикальнага руху «Хезбала» памёр ва ўзросце 75 гадоў у адным са шпіталяў Бейруту. Ён нарадзіўся ў Іраку ў сям'і ліванцаў, якія пазней пераехала на радзіму. Тут Мухамед стаў святаратом. У «Хезбала» ён адказаў за ідэйную працу пачынаючы з 1982 года, калі іранскія ісламскія фундаменталісты стварылі арганізацію «Хезбала» ў Ліване. У 1995 годзе амерыканцы ўключылі Мухамеда ў спіс самых відомых міжнародных терарыстаў. Па меркаванню Вашынгтона, менавіта Фадлала быў арганізаторам некалькіх захопаў амерыканскіх грамадзян у Ліване ў 1980-я гады. Усё той жа Мухамед, калі верыць ФБР, меў дачыненне да тэрракту ў адной з дыскотэк Бейрута ў 1982 годзе, у выніку якога загінула 80 амерыканскіх салдат. Нягледзячы на такую кепскую рэпутацыю, Мухамед лічыўся дастатковым адказным чалавекам. Ён падтрымліваў тэкстычныя прагрес, жаночыя рухі і нават права жанчын на аборты, праўду, у выключальных выпадках. Хача Тэгеран з'яўляецца традыцыйным спонсарам «Хезбала», сам Мухамед дастатково крытычна ставіўся да іранскай палітычнай і грамадской мадэлі, кажучы, што ніхто, включаючы аяталу Хамейні (лідер ісламскай іранскай рэвалюцыі), не мае манаполіі на праўду.

▼ ВЫДАННЕ

СТАРЫ СЛОЎНІК МОВЫ НЕ САПСУЕ

КАМАНДА ЧАСОПІСА «ARCHE» ПЕРАВЫДАЛА БЕЛАРУСКУЮ
НАВУКОВУЮ ТЭРМІНАЛОГІЮ

Алесь ГІНЗБУРГ

На мінімум тыдні друкам
выйшлі выданні, якім
проста наканавана стаць
заўважнымі, нягледзячы на
«мёртвы сезон» чытацкай
актыўнасці. Больш за тое — ім
наканавана стаць культиватыўмі.
Колькасць адэптай культуры
прадзвізначыць наклад
збору пад агульной назвай
«беларуская навуковая
тэрміналогія», чатырохтомны
тэматычны дадатак да
часопіса «ARCHE».

Валер Булгакаў славіца майстрамістствам выдаваў таўшчэзныя манаграфіі ды пісмастаронкавыя раманы пад вокладкай штотемнічнага часопіса, кожны нумар

якога даўно ўжо ўспрымаеца як асобны навукова-мастацкі праект, але гэты «сціплы дадатак» пабіў усе рэкорды фаліянтнасці. Ці жарты — пад вокладкамі чатырох пульхных кніг былі сабраныя факсімільныя адбіткі 28 тэрміналагічных слоўнікаў, выдадзеных у БССР з 1922 па 1934 гады, падчас працы легендарнага Інбелкульту.

Культ Інбелкульту

Менавіта тады, у перыяд беларусізацыі, мела месца магутная хвала адраджэння беларускай мовы ва ўсіх сферах. Якія зазначае, ў прадмове ўкладальнік праекта, гісторык мовы Сяргей Запрудскі, «у пачатку 1930-х гадоў для беларускай кнігавядавецкай практикты ўжо не існавала «недаступныя» напрамкі і тэм, якія не моглі быць реалізаваныя пры дапамозе беларускай мовы». Вядома ж, адбыўся і адзін з самых важных працоўскай развіція мовы — утварэнне новых словаў ды тэрмінаў.

Падрыхтоўкай слоўнікаў — танюткіх брашурак, якія рассыпаюцца ў руках тых, хто замовіў іх у Нацыянальнай бібліятэцы, — займалася спецыяльная тэрміналагічная камісія, створаная ў 1921 годзе. У яе гуманітарную секцыю ў розныя гады ўходзілі Язэп Лёсік, Янка Купала, Змітрок Бядуля. Прыродазнаўчую прадстаўлілі, між іншых, фізік Леў Дацкевіч ды географ Мікола Азбукін, а самымі навукова падрыхтаванымі з таварыства, па словах Запрудскага, быті сабры матэматычнай секцыі Лівон Більдзюкевіч і Аляксандар Круталевіч. З

1922 па 1928 год выхад усёй серыі слоўнікаў курыраваў «неадменны Інстытут Беларускай Культуры» Вацлаў Ластоўскі — замежка пра гэту любоўна вынесеная выдаўцамі на форзац першых тамоў выдання.

Таноткія брашуракі — салідная справа. Выпрацаваная тэрміналогія дазволіла пашырыць беларускамоўную адкудакто: толькі за 1926 год было выдадзен 35 пазіцый падручнікаў на беларускай мове. І ёсць было добра, але ж... з 1934 года тэрміналагічных выданняў у СССР не з'яўляўся як да 1962-га. І, як сведчыць наша сучаснішняя моўная рэальнасць, гэтыя былі ўжо зусім іншыя тэрміны...

Расстраляныя тэрміны

«Бачыш — выпускі 21 і 23 ёсьць, а 22-гініма», — паказвае вірастальня Віталь Рыжкоў уnumaračiono трэзяйго тому. Яго задачай было апрацоўваць у «фоташоце» кожную адсканаваную старонку, каб яна стала чытальняй. «І гэта не памылка. 22 том сапраўды не выйшаў, ішлі ўжо трыццатыя гады...»

«Паводле законаў таго часу, творчы нарабак аўтара арыштуювалі разам з аўтарам», — тлумачыць гісторык Алесь Пашкевіч, — таму і мелі месца такія «прагалы». Яго роля ў выданні слоўніка, як ін кажа, была «чыста тэхнічнай»: ён замаўляў кітапіранне слоўніка ў Нацыянальнай бібліятэцы і забіраў адтуль электронныя файлы. Так што слова «факсіміле» ўжываць не зусім каректна: выданне «стэрэзапінае» і па сваім паходжанні нагадвае

вячех чанспект выдатніка вучобы, перазніты ўсёй групай перад сесіям. Бібліятэкарэы не дазволілі расшыць рапрэтэнтныя брашуракі па аркушыках, таму на некаторых старонках літары загінаюць ўверх, скачуць. Але тэкст чытальны. Краільна глядзіцца пасядр аркуша памерам A5 натуральным выгляд слоўніка вайсковай тэрміналогіі, зменшчыны ў томе 4, — па зразумелых паходна-палявых прычынах, яго з 1920-х гадоў выдавалі ў кішэнным фармаце...

Моўная геалогія

Нават паверхневае гарантанне скарбу лексікаграфіі сведчыць: мары збываюцца. Ціпер усе гэтыя напаўміфічныя «канцаўсці» да «судзінь» — як на далоні, пад рукой, пад адной вокладкай, і можна лёгката выціць іх з паліцы падчас працы. Грамадзанасць і педагогіка, мінералогія і тэхніка, сама сабой — мэдэцына, літаратура, алгебра... Слоўнікі новайчайшай перакладніці — з рускай мовы, зразумела, але часам дадаецца і транслі, дапаможная, мова: у анатамічным слоўніку гэта, зразумела, лаціна, у «хэмічным» чамусці ідыш, у «геолёгічным» — нямецкая. Ёсьць нават беларуска-літоўскі слоўнік спецыяльных тэрмінаў — была патраба і ў такіх. Усё па вышэйшым разрадзе і адпавядзе моўным наратывам. Тагачасны.

«Гэтыя слоўнікі не маюць практичнага значэння ў нашы дні, толькі гістарычнае, — мяркуе гісторык Алесь Пашкевіч. — Беларусаў гадавалі на іншай

налізаваная большасць і так не чытае кнігі.

Заяўшы, што яны «ствараюць кнігі хутчэй, чым некаторыя пішуць лісты», аўтары ўсё ж такі призналі кампілітнічныя характар выдання, бо яны «сціпляюць разумнае з разумных кніг». Кніга сапраўды нагадавае кампіліцію звестак па гісторыі калектывісцкіх ідэй, пачынаючы ад антычнасці, і ў крэтыкі расійскімі і заходнімі еўрапейскімі філософамі XX стагоддзя. А таксама кароткае выкладанне ідэй і сацыяльных практик ленінізму-сталінізму, італьянская фашызм і нямечкага нацыянал-сацыялізму з выявленнем кідкіх паралелей у іх інтытуціянальным увасабленні і дэйнасці іх прадаводкоў.

Скажам, пра канцлагеры, душашкі, сістemu прапаганды.

Тэзіс Тараса пра тое, што свае кнігі ён піша найперш для беларусаў, адразу выклікаў пытанні што да расійскай мовы выдання (зрешты, традыцыйнай мовы серыі), так і да вялікага бібліографічнага спісу, дзе, за выключэннем адной беларускай пазіцыі, усе астасці — рускія. Не прыгадана і багатая ёўропейская бібліографія прадмета. Рускую мову выдання Аляксандар

мове. Цэлія пакаленні прывучаныя гаварыць інчай. І менавіта тому, дадам ад сібе, слоўнікі гэтыя для кагосьці могуць выглядаць наўфона, як бабульчыны казкі. Але адной рэчы не зменіш: гэта класічны слоўнікі. Зразумела, яны не маюць кадыфікацыйнай мопцы, але ніхто не забараняе браць іх да ўсагі сучасных ноўбітам мовы. Менавіта з гэтых выданняў у 1980-я і 1990-я нацыі псымэнткі выцягвалі рэдкія слова, якія ліху ўкручвалі ў ўтэлікуюю гаворку: так паўсталі «асадка», «атрамант» ды шмат іншага. (Паэтка Вера Бурлак нават прыдумала адмысловую назуву для тыхіх словаў — «геалагізмы» — новыя слова, выкананыя ў старых кнігах).

Перакладчыца мастацкай літаратуры Кацярына Матейская — адна з першых пакупніц слоўніка. «Я лічу, што ён мае вялікае прафычнае значэнне, — кажа яна. — Зразумела, не ўсё, але ж ладную частку знойдзенай тут лексікі я буду ўжываць на сваіх перакладах, калі гэты спатрэбіца». Гэта можа спатрэбіца для стварэння пўнага стылю або для пошуку яскравага сіноніма, або ды таго ж «геалагічнага» вяртання ў сучасную мову нейкага ўдалага новатвору 1920-х гадоў. Адрасаты перавыдання, мяркуе Кацярына, — лінгвісты, літаратурныя работнікі, даследчыкі мовы, а таксама самае шырокасць кола чытачоў, якія жадаюць карыстацца беларускай мовай у сваіх прафесіях.

Замовіць яго можна ў распавяднікі або на вебсайце часопіса «ARCHE» (www.arche.by).

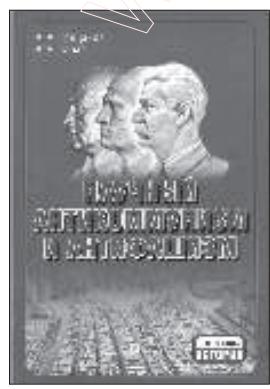
► ПРЕЗЕНТАЦЫЯ

Анатоль Тарас: «Я ПІШУ ХУТКА...»

Аляксей ХАДЫКА

У Гістарычнай майстроўні на вуліцы Сухой у Мінску адбылася прэзентацыя чарговай, дзесяттай, кнігі з серыі «Неізвестная история». Куратарам, кірауніком і адным з аўтараў яе з'яўляецца вядомы былы савецкі суперагент Анатоль Тарас.

Пачаўшы з 1992 года выдаваць часопіс «Кампо: боевые искусства вчера и сегодня», Тарас апошнімі гадамі не менш рапушча бяроцца за падрыхтоўку гістарычных і паліталагічных выданняў, якія пікуюць хутка, бы піражкі. Ядомасць прадукцыі рознай: «История имперских отношений: белорусы и русские. 1772–1991», дзеякуючы ўзделу ў працы шэрагу спецыялістаў-даследчыкаў, успрымалася станоўчча, нягледзячы на бало-

часць узнятай праблематыкі і спробы дзяяржавы не дапусціў выхаду кнігі.

Прадстаўленне дзесятага выдання серыі «Научный антикоммунизм и антифашизм. Популярный компондим» таксама адбывалася з помпай і прэтэнзіяй на стварэнне «суперкнігі», якую дэманстравалі сааўтары

— Анатоль Тарас і Аляксандар Грыцачану. Каб не ўзнікала сумнення ў сур'ёзнасці працы, по-бач з прозіўчымі калегам па пя的日子里 пісці іх навуковыя рэзулітаты — кампілітнай падагогічных і філософскіх навук апданвеада.

Аўтары патлумачылі, што ў такай краіне, як Беларусь, кніга, задуманая як лістэркавы адказ на колішні аваізівскі курс ВНУ па «навуковых камунізме», мае асаблівую важнасць значэнне. Эта навукова-культурная правакацыйная, якая прымусіць грамадства думашы, прапанаваўшы выклад таталітарнай ідэі — ад «трацкізму-ленінізму», праз яго рэзвію ў сталінізму і да фашызму і нациянал-сацыялізму, які аўтары разглядаюць як «недаразвіты камунізм». Атакуючы прысунутых кнігі, якія пісці іхнімі вызначэннямі кішталту «камунізм — прыродны стан маргіналай», Тарас дэклараў, што кніга адрасуецца «на нармальныя людзі», бо спрэчкі па ідэалагічных пытаннях, як і па нацыянальных, не маюць карысці. Тым болей што маргі-

налізаваная большасць і так не чытае кнігі.

Заяўшы, што яны «ствараюць кнігі хутчэй, чым некаторыя пішуць лісты», аўтары ўсё ж такі призналі кампілітнічныя характар выдання, бо яны «сціпляюць разумнае з разумных кніг». Кніга сапраўды нагадавае кампіліцію звестак па гісторыі калектывісцкіх ідэй, пачынаючы ад антычнасці, і ў крэтыкі расійскімі і заходнімі еўрапейскімі філософамі XX стагоддзя. А таксама кароткае выкладанне ідэй і сацыяльных практик ленінізму-сталінізму, італьянская фашызм і нямечкага нацыянал-сацыялізму з выявленнем кідкіх паралелей у іх інтытуціянальным увасабленні і дэйнасці іх прадаводкоў.

Прысунуты на прэзентацыі гісторык Захар Шыбека і Кузьма Козак, адзначыўшы вілікі аўтаматычныя і значэнне дэканструкцыі камуністичнай ідэі ў беларускім кантэксце, звярнуўшы ўвагу на вілікую колькасць дробных факталаґічных памылак у кнізе. Гэта не засмутіла аўтараў, якія праявілі дзяліцца грандыёзнымі планамі — ні больш ні менш як «перакупіць свядомасць беларусаў».

«Лукашэнка ўжо агучыў мой тэзіс: «Масква — галоўны вораг Беларусі», дойдзе і да іншых», — разюмаваў Тарас. Галоўнае — «закідайце ідэі ў інфармацыйную простору». У бліжэйшы час паўднічна-закранцца самую табуізаваную тэму найноўшай гісторыі — партызанска-рускі рух у Беларусі, а таксама тэму сацыялістычных перакананняў «сайцоў БНР», якія і перадавычай праблемы нацыянальна-дзяржаўнага будаўніцтва ў Беларусі ў першай трэці ХХ стагоддзя.

СПАДЧЫНА

МАЦІ БОЖАЯ АПЯКУНКА БЕЛАРУСІ

Аляксей ХАДЫКА

У самыя доўгія летнія дні
і кароткія ночы штогод
усё болей хрысціян
розных канфесій і праста
неабыякавых да прыгажосці
людзей з Беларусі і з-за яе
межаў кіруюча ў запаветны
кутак на поўначы Міншчыны.
Паломнікаў і турыстаў
вабіць санктуары Божай
Маці Будслаўскай, цудоўны
абраз і велічны касцёл,
упрыгожаны фрэскамі і не
менш знакамітым, чым
абраз, разъбяным алтаром.
Будслаў — рэдкае ў Беларусі
месца, дзе слава цудадзейных
святыняў спрачаецца з іх
мастакай дасканаласцю.
У гэтым годзе ў свяце, якое
прайшло 1–2 ліпеня пад
дэвізам «Марыя — выбраная
дачка Айца Небеснага», узяло
ўдзел больш за 50 тысяч
вернікаў з Беларусі і суседніх
краін, толькі на ўрачыстыя
месецы прысутнічала 17 тысяч
чалавек.

Падарунак Аляксандра

Гісторыя Будслава пачыналася ў 1504 годзе, калі Вялікі князь Аляксандр падараў віленскаму кляштару бернардынцаў сваю абраузу. Вельмі шанаваны новым гаспадаром абраз падарожнічай з ім увесь час да самай смерці ў 1610-м, калі перайшоў да яго капеліана Ісаака Салака. Наведаўшы Будслаў у 1613 годзе і ўражаны набажэнствам, Салакай ахвяраваў выяву Марыі з Хрыстом касцёлу, а сам застаяў у кляштары і «фактам» закончыў.

Абрауз — не праста прыгожая выява жаночыні ў белым галаўным уборы, чырвонай скункі і аздобленым карункум залётым плащы-мафоры-і, якая тримае на руках апранутага ў ўцемна-жоўты плащ падзіцтка Хрыста, выкананы мастаком з характернай для жывапісу новага часу пластиначнасцю і мікансісцю. Прыйгажосьць жывапісу прыхаваная пад падарункамі пашаны — срэбнай шатай-сукенкай і ажурнай рамай, работай бернардынцаў-злотнікаў Плонскага і Ромсана, створанай і ахвяраванай у сярэдзіне XVII стагоддзя. На срэбнай пласцінцы праглядае плюс граната, які Хрыстос падае Маці Божай з дзіцяткам Хрыстом. У адлюстраванні ад большасці сакральных святыняў нашай краіны, гісторыя выявы Багамаці, якая прыпрыгаюча на поўнач Міншчыны бясконную плынь паломнікаў, добре відомая дакументальна — з надпісам на адвароце палатна, на якім вобраз намаляваны алейнымі фарбамі ў традыцыйных ронесансных мастактаў. У 1617 годзе заснаваны касцёл і пасцельны дакумент, якім афіцыйна ўвядзены вобраз жыцця, алінай царквы і ёе шматлікіх вернікаў, згуртаваных, бы зярнікты ў сакавітym чырвонym плодзе.

Маці Божая Будслаўская

Алтар 1649

Новы касцёл 1767–1783

Абрауз, пра што запісана ў хроніцы кляштара, папа Клімент VIII падараваў у Рыме ў 1598 годзе мінскаму ваяводзе Яну Пацу, калі той перайшоў з кальвінізму ў каталіцтва. Вельмі шанаваны новым гаспадаром абраз падарожнічай з ім увесь час да самай смерці ў 1610-м, калі перайшоў да яго капеліана Ісаака Салака. Наведаўшы Будслаў у 1613 годзе і ўражаны набажэнствам, Салакай ахвяраваў выяву Марыі з Хрыстом касцёлу, а сам застаяў у кляштары і «фактам» закончыў.

Абрауз — не праста прыгожая выява жаночыні ў белым галаўным уборы, чырвонай скункі і аздобленым карункум залётым плащы-мафоры-і, якая тримае на руках апранутага ў ўцемна-жоўты плащ падзіцтка Хрыста, выкананы мастаком з характернай для жывапісу новага часу пластиначнасцю і мікансісцю. Прыйгажосьць жывапісу прыхаваная пад падарункамі пашаны — срэбнай шатай-сукенкай і ажурнай рамай, работай бернардынцаў-злотнікаў Плонскага і Ромсана, створанай і ахвяраванай у сярэдзіне XVII стагоддзя. На срэбнай пласцінцы праглядае плюс граната, які Хрыстос падае Маці Божай з дзіцяткам Хрыстом. У адлюстраванні ад большасці сакральных святыняў нашай краіны, гісторыя выявы Багамаці, якая прыпрыгаюча на поўнач Міншчыны бясконную плынь паломнікаў, добре відомая дакumentальнай — з надпісам на адвароце палатна, на якім вобраз намаляваны алейнымі фарбамі ў традыцыйных ронесансных мастактаў. У 1617 годзе заснаваны касцёл і пасцельны дакument, якім афіцыйна ўвядзены вобраз жыцця, алінай царквы і ёе шматлікіх вернікаў, згуртаваных, бы зярнікты ў сакавітym чырвонym плодзе.

Слаўная цудамі

Моцная вера рабіла незвычайну цуды з тымі, хто звязтаўся да апекі Будслаўскай Божай Маці. У 1617 годзе яна вірнула эпізоду Язэфу Тышкевічу, якога ўзялічылі бацькі пакінулі на служэнне ў кляштар.

У 1632 годзе — дапамагла вызваленню палоненага ў паходзе на Маскву Яна Бронскага, ротмістра з харугвы вялікага гетмана Яна

Кішкі, пасля малельнай просьбы яго сябра Лукаша Уладзіміровіча, які ахвяраваў залатую карону на галаву немаўляткі Хрыста на абрауз.

У 1638-м — ахвярава чатырохгрудовую Сафію Бужынскую, якую ўтапілася ў сакалкы. І гэтак сама дзесяткі разоў — вяртала здароўе, гаіла раны, вызваліла ад душэўных пакут людзей рознай веры, каталикоў і праваслаўных, кожнага на ягоні веры.

У 1633–1643 гадах узімчыны за дапамогу абраузі Ян Кішка разам з віленскім прыёрам Фларынам Калецкім фундавалі першыя сціплі мураваны храм, які зараз захаваўся як капліца св. Барбары пры вялікім касцёле. Сучасны даследчы будслаўскай святыні Аляксандр Ярошэвіч па дакументах называў яго дойліда — Андрэй Кромер з Палаца — вернік рускай нацыі імянік. Немец, які прыняў у Беларусі праваслаўе. Будслаўская святыня мацевала адзінства хрысціянскай веры ў нашай краіне. Ларэнца Берніні ў Рыме?

Калоны крылаў алтара, павернутых да глядзача пад вуглом, з кожнай парай робіцца вышэйшым, як і скульптуры, прымушаючы зрокава ўзяць погляд на іх. Адна з гіпотэз пра мастакую інспірацыю беларускага шэдзўра гаворыць пра кампазіцыйную блізкасць яго структуры да трумфальнай брамы з порцікам 12 імператараў, выстаўленых па праекце вялікага Рубенса з нагоды ўезду інфантэ Фердынанда Аўстрыйскага ў Антверпен у 1635 годзе. Як выява захавалася ў медальоне Т. ван Тудзена з 1642 года.

Толькі постадзі імператараў у Будславе заступаюць фігуры профілю Хрыста і Яна Хрысціцеля, ад цара Давіда і прарока Аарона, презентаваных па ўрачыстых паставах, падобна галерэм сімейных партрэтў, што былі звычайнымі прыгажаннем беларускіх магнатаў замкіў. А на карнізе — падстаўлены нябесны апекуну — Літвы I Польшчы, св. Каізім і св. Станіслав. Іншай гіпотэзі след мастакіх перайманняў: графічныя архітэктурныя праекты Джавані

Батиста Мантаны (1543–1621), выдадзенія ў 1624 годзе ў Рыме яго вучнем Джавані Сор'я.

А паміж ідэяй перспектывнага алтара і яе ўласцівітам у Будславе разъбігром Грамелем ляжаў праект яшчэ аднага італьянца, прыдворнага майстра караля і вялікага князя Уладзіслава IV Вазы Джавані Башіта Гіслені, які пленён на працаў ў Рэчы Паспалітай у сярэдзіне XVII стагоддзя. Так у Будславе, стварыўшы непадтэрна атакэнне выявы Божай Маці, падстаўі першы свайго кшталту на землях Літвы і Кароны алтар з аптычнай перспектывай — шадэр друктуры стыля барока. І вось яна — сіла мастацтва — дагутуль сярод паломнікаў існуе перакананне, што дотык рукою да кожнай з постадзі святых у алтары нісе аздараўленне. Праўда, пашэртая пазалота скульптур сведчыць: дотык варта замяніць малітвой і сузірнім.

Жыццё ў стагоддзях

У 1767–1783 гадах устыг са старым касцёлам бернардынцаў ўзнеслі новую трохнефную базіліку Унебаўзіціці Найсвяцейшай Панны Марыі, чый двухвежавы фасад пластичнай сімfonіяй калон, пілястрап, карніз і фігурыных нішах узносіцца над галоўнай Краснай плошчай містэчка. Будслаўскі абраз даўно заняў месца ў яго галоўным алтары, набываючы ўсё большую вядомасць, часова зменшаную толькі скасаваннем кляштару ў 1859 годзе расійскай уладай. У міжваенны час ён увайшоў у лік дзесяці цудадзейных выявы Божай Маці ў Віленскай дыяцэзіі, разам з касцёламі шчаслівіца пазбег знішчэння пасля прыходу ў 1939-м Савета.

Аднаўленне незадалекініці Беларусі расставіла ўсё на свае месцы. У 1992 годзе ў Будслаў да Багародзіцы рушылі першыя афіцыйныя дазволены пілігрымкі. 2 ліпеня 1996-га ў папскім пасланні Яна Паўла II Маці Божая Будслаўская была абвешчана патронкай Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі — апякункай Беларусі. А ў 1998-м на абраз ляглі адмысловыя папскія кароны.

Тысячы людзей ідуць у Будслаў, кабубачыць дзівоную прыгажосць величнага санктуарыя, створанага рукамі генійных мастакоў. Каб адбыць урачыстую імшчу і праісці з запаленымі свечкамі ў начным шэсці па пляцы перад касцёлам, калі, здаецца, вогненая рака пачыні следам за абраузом. Каб прыгадаць старонкі гісторыя, становленіе тут беларускага школніцтва ў Будслаўскай гімназіі, падстаўліцай у 1917 годзе. І славутыя ураджэнцы ўзгорку — Фердынанд Аўстрыйскага ў Антверпен у 1635 годзе. Як выява захавалася ў медальоне Т. ван Тудзена з 1642 года.

Толькі постадзі імператараў у Будславе заступаюць фігуры профілю Хрыста і Яна Хрысціцеля, ад цара Давіда і прарока Аарона, презентаваных па ўрачыстых паставах, падобна галерэм сімейных партрэтў, што былі звычайнымі прыгажаннем беларускіх магнатаў замкіў. А на карнізе — падстаўлены нябесны апекуну — Літвы I Польшчы, св. Каізім і св. Станіслав. Іншай гіпотэзі след мастакіх перайманняў: графічныя архітэктурныя праекты Джавані

Батиста Мантаны (1543–1621), выдадзенія ў 1624 годзе ў Рыме яго вучнем Джавані Сор'я.

Гэта ўсё варта бачыць і ведаць,

бо з малых старонак малых мясціцак і вёсак складаецца вялікая

гісторыя краіны.

КУЛЬТУРА

16

► ИМПРЭЗА

«GODS TOWER»: ВЯРТАННЕ ГОДА

Анатоль Мяльгуй

Не пасpelі адгрымеч апошнія акорды фестываля «Be-2gether» і «Купальскае кола», як аматараў беларускай рок-музыкі запрасілі ў сталічны клуб «Рэактар» на новую музычную імпрэзу экстремальнай скіраванасці. Але гэта быў не проста шарагоў канцэрт, кшталту прэзентацыі альбо тэматычнага фэсту, гэта быў акт паўнавартаснага вяртання на сцену зоркі айніннага англамоўнага pagan-metal — гурта «Gods Tower» («Вежа Багоў»).

Нагадаю, што гомельскі гурт «Gods Tower» быў утвораны ў 1989 годзе гітарыстам, кампацітаром Аляксандрам Ураковым і вакалістам каманды Леслі Найфам (Lesley Knife — Слава Наважалаў). За час існавання «Gods Tower» музыкантамі быў запісаны і выдацены некалькі значных альбомаў, якія дазволілі крыйцыцы і слухачам па ўсёй тэрыторыі СНД і Еўропы казаць пра «Gods Tower», як пра легенду славянскага pagan-metal.

На жаль, гурт праіснаваў да 2002 года, калі музыканты па розных прычынах вырашылі разысціся і адышці ад сумесных выступлэнняў. У наступным годзе памер лідар і засновальнік «Gods Tower» А. Уракоў.

І вось праз восем гадоў маўчання «Gods Tower» і яго ціпрашні лідар вакаліст Леслі Найф абыяцілі пра вяртанне на сцену іх гурта. Па словах музыкантаў, да гэтага кроiku іх прымусілі розныя абставіны, але асноўная — звароты слухачоў і прыхільнікаў «Gods Tower» па ўсёй краіне. Гэта таксама стала магчымым,

калі знайшлася замена гітарысту А. Уракову, месца якога ў гурце ціпера займае Зміцер Лазарэнка, вядомы па ўдзеле ў гомельскай камандзе «Бан-Жывіба».

Даведаўшыся пра вяртанне «Gods Tower» на вялікую сцену, прыхільнікі «цяжкай» рок-музыки больш стага ўзросту, якія прастаўнікі маладой metal-тэнерыцы, без асаблівых проблем запоўнілі залу клуба «Рэактар», у якой, нягледзячы на летнюю спякоту, не засталося вольных месцаў. Тым больш, што арганізатары канцERTа-вяртання «Gods Tower» абіцалі яшчэ адну

музычную сустрэчу — з блізкім на духу і стылю «Gods Tower» гуртом «Znich».

Менавіта «Znich» і распачаў гэта свята «цяжкага металічнага гучання». Каманда Алеся Таболіча нагадала слухачам лепшыя песні з розных альбомаў каманды. У іх выкананні пра-гучалі такія хіты, як «Ярыла», «Атруга», «Каляда», «Чорны Зніч», а таксама кампазіціі з найноўшага іх альбома «Мроя». Дарэчы, гэта выступленне гурта можна было б лічыць і презэнтатычны. Но «Znich» іх так даўно з дапамогай кампаніі «Будзьма беларусам!» выдаў новы дыск, на якім у фармаце mp3 запісаны альбом «Мроя» і новы відэокліп на галоўную песню. Але гэта не ёсць на дыску зменшчаны амаль усе лепшыя альбомы гурта «Znich» мінульных гадоў. Тому гэта выданне ўжо не з сябе немалую фанаграфічную каштоўнасць для прыхільнікаў беларускамоўнага pagan-metal.

Што тычыцца слухачоў, многія з якіх прыйшлі вітаць адраджэнне легенды «Gods Tower», з задавальненнем успрынілі і беларускамоўны pagan-metal у выкананні «Znich». Но ў музыцы гэтай каманды адчувалася не толькі павага да народных музичных крыніц, але імагутнасць гукавога напору гурта, якія спалучаюць шмат якіх «цяжкіх» стыляў, ад death і black да symphonic metal.

Пасля завяршэння сцугу гурта «Znich» Алеся Таболіч, які дэмантраваў не толькі свой «паганскі» гроул, але і мяляўнічыя татуіроўкі на аснове нацыянальнага арнаменту, паклікаў на

сталічную сцэну гамельчан з «Gods Tower». Траба сказаць, што гады змянілі музыку ўзше, але не змянілі іх прыхільнікі з славянскіх караней у музыцы, да экспрэсіўна-віртуознага «металічнага» выканання песен.

У гэты дзень, быццам бы па заяўках шматлікіх фанаў, музыканты «Gods Tower» на адным узыху нагадалі лепшыя песні гурта з розных альбомаў. Так, добрым падарункам тым, што ў гэты дзень прыйшоў вітаць любімых выкананіц, сталі кампазіцыі «Civilizations», «The Eerie», «Rissing Arrows» і іншыя хіты каманды. Уражанне пра тое, якім будзе новы альбом «Gods Tower» пад назір «Steel Says Last», у слухаюць склацца паводле зместу песні, якую Леслі Найф называў «Пра лётчыкаў». Што тычыцца выкананія членамі гурта Леслі, то яна засталася адраднай: вакаліст «Gods Tower» пераўтварае кожную песню ў своеасаблівое шоу, видзе няспынны дыялог са слухачамі.

Асобна хацелася б спыніцца на інструментальным складніку музыки «Gods Tower». Безумоўна, «старыя» прыхільнікі музыкі і класічнага гучання гурта стараліся парадынуваць гітарнае выкананне бывшага гітарыста А. Уракова і ціпера-шнайтніка — Д. Лазарэнкі. Гэтыя музыканты ў чымсьці адноўляюць, граюць у амаль падобных манерах, але галоўнае — іх аўядноўвае прыхільніцтва да pagan-metal як крода «Gods Tower». Таму змены ў складзе каманды слухачамі былі ўспрынітыя з разуменнем і з шыркім пажаданнемі «Gods Tower» новых музычных адкрыцій.

► СВЯТКАВАННЕ

АСВЯЧЭННЕ ГРУНВАЛЬДСКІХ ХАРУГВАЙ

Рэканструяваныя беларускімі мастакамі і гісторыкамі харугвы, пад якімі беларускія ваяры ўдзельнічалі ў Грунвальдскай бітве, былі асвячаны ў Мінску ў Архікатэдralным касцёле імя Найсвяцейшай Панны Марыі 6 ліпеня а 18 гадзіне.

доктар гісторычных навук Юры Бахан быў іншыя навукоўцы.

Акрамя таго, паводле інфармацыі аргкамітэта, 9 ліпеня на трэтыгоры літаратурнага музея Максіма Багдановіча адбудзеца музычны фэст, у якім прымуць удзел гурты гісторычнай музыкі і духоўны хор. А таксама выстава суполкі «Пагоні» з назвай «Грунвальд за смوغу часу».

Нарашце, 13 ліпеня па адрасе Машэрава, 8 адбудзеца вернісаж выставы твораў дзяцей і моладзі «Грунвальд у нашай памяці».

Нагадаем, з 15 па 18 ліпеня адбудзеца выправа беларускай дзялэгасці ў Польшчу на Грунвальдскую поле для ўдзелу ў рэактарніцкай гісторычнай бітве. Тым, хто 15 ліпеня плануе застасцца ў Мінску, аргкамітэт прапануе ўвечары сабрацца ў кавярні «Грунвальд» для адзначэння 600-гаддзя вілікай перамогі беларускіх продкаў.

Паводле інфармацыі аргкамітэта

► СВЯТА

АСВЕТА — ШЛЯХ ДА НЕЗАЛЕЖНАСЦІ

Аляксей Хадыка

Накіраваўшыся ў 863 годзе ў Вялікую Мараўю для перакладу царкоўных кніг з грэцкай мовы на славянскую і навучання славян пісменнасці, будучы раўнаапостальны святы Кірыл і Мяфодзій не ведалі, што напачатку 1990-х свята ў іх гонар зробіцца адзіным дзяржаўным і рэлігійным святым двух краін — Чэхіі і Славакіі.

Ба ў тульным дворыку Чэскай амбасады ў Беларусі па музычным завулку, дзе адноўлены рэстараціярамі дух старога Мінску чым-сці нагадае атмасферу чэскай сталіцы, надзвычайны і паўнамоцны пасол Чэхіі ў РБ спадар Іржы Карас 7 ліпеня шчыра прывітаў гасцей, запрошаных з прычынамі свята. А менавіта — дыпламатычны корпус, прадстаўнікі творчай, наувковай, палітычнай эліты Беларусі, а таксама журналіст

спадар пасол падкрэсліў, што аддукцыя і асвета зрабіліся тымі маральнімі і духоўнымі асновамі, дзякуючы якім дзейнасць Кірылы і Мефодзія праклала шлях да незалежнасці славянскіх дзяржаў.

Задзеленае амбасадарамі жаданне ўмцца зрабіцца супрацоўніцтва Беларусі і Чэхіі праз культуру літаралічна на вачах у гасцей ўва-себілася ў чарговую мастацкую выставу беларускіх жывапісцаў,

якую амбасада адчыніла ў спецыяльнай зале ў цокальнym паверсе свайго будынку.

Гэтым разам і тэма яе была адпаведнай — царква, духоўнасць, асвета ў славянскіх землях. А свае жывапісныя і графічныя творы прадставілі знакаміты Георгі Пацаўскі, Уладзімір Савіч, Арлен Кашкруэвіч, Валеры Шкаруба, а таксама больш маладыя мастакі Беларусі Алена Бархаткова, Дзяніс Барсукоў і іншыя.

Новы Час

Агульнапалітычная
штотыднёвая газета
Ведацца з сакавіка 2002 г.
Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сципіанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНУВАЛЬНИК: Мінскская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф. Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл.: 284-85-11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:
220012, г. Мінск, зав. Інструментальны, 6-214.

Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 280 17 91.
почтавысес@yandex.com; www.novychas.com

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет».
г. Мінск, вул. Халмагорская, 59. А.

Замова № 638

Падпісаны да друку 09.07.2010. 8.00.
Наклад 6000 асобнікай. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеялістамі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.

Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая.

Рукапісы рэдакцыі не вяртаюцца і не рэцензуюцца мастакамі творы.

Чыццкая пошта публікуеца паводле рэдакцыйных меркаванняў.